

Ceny ogłoszeń

za wiersz milime-
trowy przed 1 słoty
w tekście 50 gr., za
tekstem 40 gr. Ogło-
szenia tabelarycz-
ne 50 proc., a świa-
teczne 25 proc. dro-
żej. Drobne ogło-
szenia po 10 groszy
Dla poszukujących
pracy 5 gr. za wy-
raz. Najmulej 1 zł.
Za zamieszczenie ogłosze-
nia dolicza się 25%.

EXPRES ZAGÓRZAN

KRAKÓW
oteka Jagiellońska
w. Anny 12

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego.
Redaktor naczelny: WITOLD FABRYOY.

Prenumerata wy-
nosi miesięcznie

zł. 2.—

Adres Redakcji, A-
ministracji i Dru-
karni: Sosnowiec,
ul. Teatralna 18
Telefon Redakcji
6-92, Administracji
4-97, Drukarni 4-94.
Konto czekowe 304.247
P.K.O. Katowice

ODDZIAŁY: KIELCE, Kilińskiego 18, tel. 507; BĘDZIN, Malachowskiego 24, tel. 5-98; DĄBROWA, 3-go Maja 14, tel. 2-77;
ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja 5, tel. nr. 97; CZĘŁADŹ, Rynek nr. 9, tel. 42; GRODZIEC, ulica Kościuski tel. 16.

Opozycja sejmowa zaatakowała uchwałę konstyt. sejmiku

WARSZAWA, 21. 2. PAT. Sej-
mowa komisja regulaminowa o nie-
tykalności poselskiej rozważa dziś
na wstępie kwestję wniosku klubu
ludowego i innych, w związku z uch-
waleniem projektu ustawy konsty-
tucyjnej.

Przewodniczący poseł Podolski o-
świadczył na wstępie, iż uważa wnio-
sek ten obecnie już za bezprzedmio-
towy z następujących powodów.
Uchwała sejmiku z dnia 26 stycznia
1934 r. była zakwestjonowana na
plenium przez kluby opozycyjne, któ-
re zgłosiły odpowiedni sprzeciw do
protokołu. Sejm potwierdzając pro-
tokół zatwierdził wszelkie zarzuty for-
malne. Komisja regulaminowa, ja-
ko organ sejmiku nie może w tym sta-
nie rzeczy zajmować się sprawą już
przesądzoną uchwałą plenium. W
myśl bowiem regulaminu obrad ko-
misje są tylko organem pomocni-
czym izby.

Przewodniczący zaproponował u-
znanie wniosku klubu za bezprzed-
miotowy. W dyskusji przedstawici-
ele klubów opozycyjnych żądali
merytorycznego rozpatrzenia spra-
wy wspólnie z komisją konstytu-
cyjną.

W toku dyskusji posłowie opo-
zyjni raz jeszcze uzasadniali swój
punkt widzenia na legalność usta-
wy sejmowej, wprowadzającej no-
wą konstytucję. Przewodniczący
stwierdził, że propozycja jego nie
jest spowodowana chęcią uchylecia
się od dyskusji merytorycznej. Wąt-
pliwości podnoszone przez opozycję,
co do uchwały sejmowej, większość
sejmowa, jak również ogromna więk-
szość społeczeństwa nie podziela.

Włoskie zabiegi na Węgrzech

BUDAPESZT, 21. 2. PAT. Dziś
w południe przybył do Budapesztu
włoski sekretarz stanu spraw za-
granicznych Suvich, powitany uro-
czyście na dworcu przez prezesa ra-
dy ministrów Goemboesa na czele
członków rządu. Przed nadejściem
pociągu prezes Goemboes w rozmó-
wie z przedstawicielami prasy dał
wyraz swemu zadowoleniu spowodu
wizyty włoskiego ministra, zaznacza-
jąc, że będzie ona sposobnością o-
mówienia wszystkich zagadnień po-
litycznych i gospodarczych intere-
sujących Włochy i Węgry i przy-
czyni się w ten sposób do wzmo-
cenia ogólnego pokoju.

Argumenty prawne opozycji nie
wytrzymują krytyki. Artykuł 125
konstytucji był w pełni przez więk-
szość sejmową uszanowany. Zasto-
sowanie art. 18 regulaminu było naj-
zupełniej zgodne z prawem. Spraw-
dzać quorum marszałek nie miał o-
bowiązku, ponieważ nikt nie sta-
wił takiego wniosku. Trudno uz-

nać za uchylenie regulaminu stwier-
dzenie marszałka, że za konstytu-
cję opowiedziała się wymagana
kwalifikowana większość z chwilą,
kiedy nie było ani jednego posła na
sali któryby głosował przeciwko kon-
stytucji. Komisja większością 9 gło-
sów przeciwko 5-ciu wniosek prze-
wodniczącego przyjęła.

ś. † p.

MARCJANNA Z WASZELKOWSKICH

MIŁKOWA

OBYWATELKA ZAGÓRZA

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Św. Sakramentami za-
śnęła w Bogu dnia 21 lutego 1934 r., przeżywszy lat 83.

Eksportacja drogich nam Zwołok do Kościoła w Zagórz, nastą-
pi w d. 22-go bm. t. j. w czwartek o godz. 5-tej popoł., nazajutrz zaś
odprawione zostanie nabożeństwo żałobne o godz. 9-tej rano, poczem
nastąpi wyprowadzenie zwłok na cmentarz miejscowy.

Na smutne te obrzędy zapraszają krewnych, przyjaciół i zna-
jomych pogrążeni w głębokim smutku

MAŁ. CÓRKI, SYNOWIE, SYNOWE,
ZIĘCIOWIE, WNUKI I PRAWNUKI

Echa kondolencji marsz. Piłsudskiego w prasie belgijskiej

BRUKSELA, 21. 2. PAT. Pra-
sa belgijska na naczelnych miej-
scach zamieszcza telegram marszał-
ka Piłsudskiego do królowej Belgii
Elżbiety. „Independence Belge“ za-
mieszcza ten telegram na pierwszej
stronie pod fotografią nowej pary
królewskiej. Obok telegramu mar-
szałka Piłsudskiego znajduje się te-
legram prezydenta Roosevelta Ga-

zety tutejsze nie mogą oczywiście
drukować wszystkich depesz kondo-
lencyjnych, których nadeszło tysią-
ce. Mimo to jednak w „dziennikach
tutejszych“ wydrukowany został te-
legram, który warszawska młodzież
szkolna przesłała na ręce posła Ja-
kowskiego, w celu wyrażenia mło-
dzieży belgijskiej współczucia z po-
wodu śmierci króla Alberta.

Handel światowy w świetle cyfr ligi narodów

GENEWA, 21. 2. PAT. Z pro-
wizorycznych danych statystycz-
nych ligi narodów wynika że han-
del światowy w roku ubiegłym u-
legł dalszemu ograniczeniu w sto-
sunku do lat ubiegłych. Mianowi-
cie import światowy obliczony jest
na 11 937 miljardów, podczas gdy w
roku 1932 wynosił 13 885 miliardów
zaś w roku 1931 20.847 miliardów, a
w roku 1930 29.083 miljardy dola-
rów w złocie. Jednocześnie eksport

światowy układa się następująco:
W roku 1933 wynosił 11 121 miliard-
ów dolarów w złocie, w 1932 12.726
miliardów, w 1931 r. 18.922 miliard-
ów, w 1930 26.492 miliardów dola-
rów w złocie. Biorąc za podstawę o-
bliczeń rok 1929 można przyjąć że
obróć światowy w roku 1933 stano-
wi 35 proc. handlu światowego w
roku 1929.

Romantyczne małżeństwo księcia szwedzkiego

LONDYN, 21. 2. PAT. Dzienni-
ki donoszą o romantycznej historii
wnuka króla szwedzkiego drugiego
syna szwedzkiego następcy tronu,
ks. Sigvarda który podobnie jak
przed dwoma laty jego kuzyn ks.
Lennard zamierza poślubić osobę
niepochodzącą ani z rodziny panują-
cej, ani z arystokracji. Ks. Sigvard
zamierza ożenić się z nieświecką a-
ktorką filmową Eryką Patzek, któ-

rej ojciec jest pośrednikiem przy
sprzedaży domów i placów w Berli-
nie. Młoda para przybyła do Londy-
nu, aby tutaj wziąć ślub któremu
szwedzka rodzina królewska jest sta-
nowczo przeciwna. Dwór szwedzki
oświadczył, że w razie poślubienia
panny Patzek księżę Sigvard utraci
wszystkie prawa księcia domu kró-
lewskiego.

Ambasador Patek u p. Roosevelt.

NOWY JORK, 21. 2. PAT. Mat-
ka prezydenta Stanów Zjednoczo-
nych p. James Roosevelt podejmowa-
ła w swym prywatnym mieszkaniu
śniadaniem ambasadora Stanisława
Patek. W śniadaniu udział wzięła
bliższa i dalsza rodzina prezy-
denta Roosevelta. Ambasadorowi
towarzyszył konsul generalny Mar-
chlewski.

„Granica płonie!”

Hitlerowskie spojrzenie na Wschód.

BERLIN, 21. 2. Jak donosi
„Voelkscher Beobachter“, zjazd
przywódców młodzieży hitlerow-
skiej we Frankfurcie nad Odrą u-
chwalił zorganizować w okresie Zje-
lonych Świąt masowy zlot grup o-
kręgowych. Przy tej okazji nastąpi
rozniecenie wiecznego ognia, który
ma być dla wszystkich przypom-
nieniem, że „granica płonie“.

Wiadomość tę podaje „Voelki-
scher Beobachter“ pod nagłówkiem
„Spojrzenie na wschód“.

Afera Banku Handlowego w Łodzi

ŁÓDŹ, 21. 2. (wl.) Przed kilku
laty sensacyjnym echem odbiła się
na terenie łódzkiego okręgu prze-
mysłowego upadłość banku handlo-
wego w Łodzi.

Obecnie zakończone zostało dłu-
gotrwale śledztwo w tej sprawie,
a wyniki dochodzeń sędzia śledczy
ujął w 10-ciu sensacyjnych pun-
ktach.

Na podstawie tego sędzia śledczy
domaga się wytożenia spraw kar-
nych kilku osobistościom, znanym
na gruncie łódzkiej m. in. dyr. Ka-
linowskiemu, prezesowi zarządu dr.
Alfredowi Biedermanowi na któ-
rym ciąży zarzut, iż kazał sporzą-
dzić fałszywe bilanse.

Nieco późno...

WIEDEN, 21. 2. PAT. Wiedeń-
skie Biuro Korespondencyjne ko-
munikuje, że w dniu dzisiejszym w
całej Austrii przestały działać sądy
doraźne.

Spisek oficerów

NOWY JORK, 21. 2. PAT. Z
Havany donoszą, że władze policyj-
ne wykryły nowy spisek przygoto-
wany przez oficerów. 22 ofice-
rów podejrzanych o udział w kon-
spiracjach wydano z armii.

„W i mieniu narodu”...

BERLIN, 21. 2. Dziennik Ustaw
ogłasza pierwszą ustawę o przeje-
ciu jurysdykcji sądowej przez Rze-
szę. Wyroki sądowe ferowane będą
w przyszłości „w imieniu narodu
niemieckiego“. Prezydentowi Rze-
szy przysługują obok prawa łaski
prawo umarzania procesów kar-
nych. Ogłoszenie amnestii nastąpić
może tylko w postaci ustawy Rze-
szy.

KONFERENCJA BISKUPÓW POLSKICH.

WARSZAWA, 21.2. Wczoraj w pałacu arcybiskupim w Warszawie rozpoczęła swe obrady ogólna konferencja episkopatu z całej Polski. Na porządku dziennym obrad sprawy organizacyjne kościoła katolickiego w Polsce.

SĄD DORAŻNY NAD LWOWSKIM LANDRU POSTANOWIONY ROZ. PRAWA ODBĘDZIE SIĘ 2 BM.

WARSZAWA, 21.2. Jak było do przewidzenia „krwawy kioskarcz” ze Lwowa Cybulski stanie definitywnie przed sądem doraźnym w poniedziałek 26 bm.

Rozprawa odbędzie się w sądzie okręgowym we Lwowie i potrwa prawdopodobnie tylko jeden dzień, przewidywać jej będzie sędzia Modyński w towarzystwie sędziów Michałec i Tertil; oskarżał będzie wiceprok. dr. Mostowski.

Decyzję o zwołaniu sądu doraźnego powziął prokurator dr. Chładowski po zapoznaniu się z opinią psychologów, którzy w swym orzeczeniu podali, że Cybulski może odpowiadać za swoje czyny.

Osoba obrońcy nie jest jeszcze ustalona. Ta decyzja władz prokuratorskich o postawieniu Cybulskiego pod sąd doraźny wzbudziła wielkie wrażenie we Lwowie.

SOWIETY SZUKAJĄ KREDYTU.

LONDYN, 21.2. Gazety angielskie poświęcają wiele uwagi tymczasowemu układowi handlowemu pomiędzy Anglią a Rosją sowiecką. Opinia angielska jest zdania, że Rosja sowiecka szuka kredytu w Anglii, cierpiąc na brak pieniędzy. Import sowiecki spadł w 11 miesiącach 1933 r. o 28.847 000 złotych rubli miesięcznie.

W tym samym czasie Szwajcaria miała przeciętny miesięczny import na sumę 133.273.000 szwajc. franków, co równa się 35.849 000 złotych rubli.

Jednym słowem miesięczny import Szwajcarii jest o 25 proc. wyższy niż w poprzednim.

WZROST ANTYSEMITYZMU NA WĘGRZECH I W AUSTRII.

BUDAPEST, 21.2. Na uniwersytecie budapeszteńskim przyszło ponownie do demonstracji antysemitów na których rozrzucono ulotki, domagające się rozwiązania kwestji żydowskiej.

Równocześnie rozrzucała organizacja „Krzyż ze strzałą” na ulicach stoły i ulotki z odeszwą do bojkotu sklepów żydowskich. Policja otrzymała polecenie aresztowania kolporterów tych ulotek.

STRASZNE PRZEKLEŃSTWO.

SOFIA, 21.2. O niesamowitym wypadku donoszą pisma bułgarskie. Oto w pobliżu miasta Widin we wiosce Smirnodon żyła pewna wieśniaczka, której przysłyło się, że w pobliżu znajdują się ruiny starego klasztoru z 14 wieku. Zachęcała ona właściciela terenu, na którym miały leżeć ruiny, aby przystąpił do wykopania ruin. Właściciel nie zgodził się na to, a wówczas jasnowidząca rzuciła na niego kłatwę przepowiadając, że umrze za miesiąc a również i jego rodzina zjeździe z tego świata.

Po rzuceniu tej kłatwy wieśniaczka wydalila się z wioski i wróciła po kilku miesiącach. Kłatwa jej spełniła się w sposób niezwykły, gdy istotnie oporny właściciel poia umarł po kilku tygodniach poczem za chorował i umarł jego dzieci. Przerażeni temi faktami mieszkańcy przyjęli jasnowidząca z niebываłą czcią i zastosowali się do jej poleceń. Jakoż istotnie na polu owego wieśniaka wykopano ruiny klasztoru z 14 wieku wraz z trumnami zakonników.

Sybilla Wen żyje!...

Tajemnice tancerki z warszawskiego dancingu.

Nie tak dawno szpalty pism całego prawie świata pełne były szczegółów o wielkiej międzynarodowej aferze szpiegowskiej wykrytej jednocześnie w kilku państwach europejskich. Była to afera prześladowająca w swych rozmiarach wiele innych, a naci jej prowadziły do różnych państw, jak Finlandja, Litwa, Łotwa.

Z całego szeregu osób obojga płci, wzmianczonych w aferze, nazwisko jednej wywołało sensację.

Chodziło o łotewską tancerkę nieco dziennej urody Sybillę Wen, dobrze znaną stałym bywalcem m. in. warszawskich i łódzkich lokali dancingowych. Według wieści z Paryża była ona aresztowana, a pewnego ponurego styczniowego poranka padła rozstrzelana na podwórzu jednego z więzień łotewskich.

Kilkakrotnie Sybilla występowała w najprzedniejszych lokalach dancingowych stolicy i Łodzi, wzbudzając zarówno swym talentem tanecznym jak i wybitną urodą ogólny zachwyt. Czyżby ta piękna, 19-letnia dziewczyna zdolna była do zbrodni szpiegostwa?

Przetrasano wszystko co o niej wiadomo, opowiadano liczne o niej kursyjące plotki, starano się zliczyć wszystkich jej — bardzo licznych — wielbicieli, przeniknąć tajemnice czterech ścian pokoju hotelowego, w którym mieszkała.

Ale wszystko bezskutecznie. Im więcej się wglębiało się w tajemnicę Sybilli Wen, tem bardziej stawała się zagmatwana i niedostępna. Starano się do niej, co wogóle kusi kobiety, a zwłaszcza piękne najczęściej opromienione sławą tancerki do tak niebezpiecznego zajęcia. Wieleż to pięknych kobiet z Mata Hari na czele zapłaciło głowę za to niebezpieczne rzemiosło.

Tymczasem sensacja paryska przysłała, bo oto Sybilla Wen, żyje i w pełni swego czaru występuje w najelegantszym dancingu Morawskiej Ostrawy — „Boccaccio”.

Tajemnica Sybilli Wen została nie wyjaśniona. Co noc przepelniony lokal „Boccaccio” z niecierpliwością oczekuje występu „tancerki szpiega”, w nadziei, że może czegoś się dowiedzieć.

Wiele miejsca z okazji jej pobytu w Czechosłowacji poświęciły jej osobie piśma czeskie.

Jedno z pism w następujący sposób stara się wyjaśnić tajemnicę.

Sybilla Wen, mimo swych 19, tu wiosen oddawna jest gwiazdą luksusowych nocnych lokali wielkich miast europejskich. Jest rodem z Łotwy, a więc kraju, który za czasów wojny światowej dał Rosji największego szpiega ostatnich czasów, Andrzeja Peke.

Sybilla Wen swą karierę taneczną zaczęła w 15-ym roku życia. Wówczas nazywała się jeszcze Olga Struczkowa, a występowała w mniejszych miastach swego kraju. Potem jej talent taneczny a jeszcze bardziej jej uroda wypchnęły ją na szerokie międzynarodowe nurty. Z Olgi Struczkowej stała się Sybilla Wen i rozpoczęła swą pełną triumfów i sławy wędrowną.

SYBILLA W WARSZAWIE.

Sybilla Wen zjawia się w Warszawie, w mieście, gdzie — wg praskiego „A. Zeitu” — styka się wschód z zachodem i gdzie swych przedstawicieli mają wszystkie prawie szpiegowskie

szajki całej Europy. Jej okres warszawski pismo to przedstawia następująco:

„Występuje ona w najelegantszym warszawskim nocnym lokalu. Miejsce zebrań zagranicznej dyplomacji i młodych polskich oficerów. Ale wraz z nią pojawiają się i tajemnicze postaci, o których nikt nie wie, kim są. Sybilla jest piękna i z jej postaci bije coś tajemniczego egzotycznego. Jej tańce przypominają ewolucje nieżyjącej już dziś Anity Berberowej, rozpalają namiętności. Wartko ciekli szampan, banokty tańczyły tu swój szaleńczy taniec. Sybilla Wen szczerze rozdawała swe uśmiechy na wszystkie strony. Ale gdy nadchodził świt znikała i nikt nie mógł się poszczycić, że był jej kochankiem.

ZNIKŁA.

W tem to środowisku rozpoczyna się tajemnica Sybilli Wen. Tu ponoć — wg. zapewnień znawców — staje się o. na nowem „X 27”.

Pewnego pięknego dnia, jeszcze piękniejsza Sybilla jakby zapadła się w ziemię. Ponoć znikła w towarzystwie jakiegoś nieznanego cudzoziemca, czego tywałca owego eleganckiego lokalu.

Nagle Sybilla znalazła się w Paryżu. I stolica nadsekwanska uległa Sybilli, jak uległy Wiedeń, Budapeszt, Belgrad, Zurych, Berlin, czy Praga.

Organy bezpieczeństwa coś jednak wietrza. Piękna tancerka jest pod ścisłą kontrolą i często składa się jej wizyty z nakazem rewizji. Niczego jej jednak nie można dowiedzieć. Sybilla ma wszędzie wpływowych protektorów. Jest piękna.

TAJEMNICZY OPIEKUN.

Los tymczasem gna Sybillę Wen z miejsca na miejsce, los sławnej tancerki, a może los zdolnego szpiega. Jest wszędzie serdecznie przyjmowana, mile widziana, ale zawsze zrównoważona.

Gdy dorosli bawią się żołnierzami.

PARYŻ, 21.2. Jest w Paryżu bardzo interesujące towarzystwo, którego członkowie, chociaż są to ludzie dorośli, bawią się żołnierzami. Jest to „Towarzystwo zbieraczy żołnierskich ołówianych”, które niedawno urządziło na wet wystawę.

Członkowie tego towarzystwa przeprowadzają poważne studia różnych epok a następnie według rycin i dokumentów oryginalnych odtwarzają wierne sceny militarystyczne z historii. Każdy żołnierz jest wiernie z histo-

tajemnicza, nie przystępna i zagadkowa. Sfinks.

Niekiedy zjawia się tajemniczy mężczyzna a Sybilla wówczas znika. Zbyt cennie oczekuje jej przy stole towarzystwo z szampanem. Wszyscy łamią sobie głowy nad wyjaśnieniem dziwnego wpływu jakiejś tajemniczej osoby na tancerkę. Bezcelowe wysiłki. Sybilla Wen jest tajemnicą trudną do przeniknięcia. Padają różne nazwiska. Nawet Stawiskiego.

Z całą stanowczością nie można stwierdzić, czy „Mr. Alexandre” należał do rzędu jej przyjaciół. Trudno nawet przypuszczać, aby ten genialny oszust ota czający się najpiękniejszą kobietą mi, nie znał Sybilli, gwiazdy tanecznej dancingów europejskich.

Charakterystyczna jest jedna okoliczność. Młodzieńca Sybilla Wen czuje się już znudzona życiem. Jest w Paryżu i ma tu prawdziwego przyjaciela, który otacza ją ojcowską iście opieką. Odjeżdża do Chamolix. Tam ma wille Aleksander Stawiski. Sybilla Wen nie tańczy, rezygnuje z towarzystwa swych wielu wielbicieli, wyjeżdża na długie wycieczki w góry. Jest właśnie w St. Moritz, gdy w willi Stawiskiego padł samobójczy strzał. Natychmiast wraca, ale tylko na chwilę. W dzień potem ośniewa swym tańcem luksusowy lokal w Zurychu.

Tyle pismo praskie, pragnąc zdobyć jej tajemnicę.

Dziś Sybilla Wen jest w Mor. Ostrawie. Ma ponoć spokój.

Cóż ona — nieborak — winna, że ludzie o niej tyle opowiadają. Uważają ciągle za szpiega, ona natomiast uważa się za tancerkę. Więcej ponoć nie jej nie obchodzi. Chce być tylko sławna, wiecznie piękna tancerka. Tak mówi między jednym a drugim haustem szampana.

Niekiedy tylko uśmiecha się tajemniczo, a tajemniczy ten uśmiech mówi, że nie jest ona tylko tancerką. Kryje on w sobie głęboką tajemnicę. Tajemnicę pięknej kobiety.

5.000 horoskopów

Jeden z członków znanej rodziny miljonierów amerykańskich, Asterów, ofiarował nowojorskiemu stowarzyszeniu okultystycznemu „Astrea” w myśl życzeń ofiarodawcy dla przeprowadzenia jaknajściślej sprawdzien wielkiej ilości horoskopów. Impreza ta ma stwierdzić, czy i w jakim stopniu prawdziwe są zapewnienia astrologów, iż różne cechy charakteru i koleje życia danego człowieka wynikają z jego horoskopu urodzenia, czy — dalej — horoskop ten pozwala na postawienie takiej lub innej prognozy, dotyczącej przyszłości danego osobnika.

Ofiarodawca określa zgóry w jaki sposób mają być prowadzone badania. Żąda on, aby ze wszystkich stanów U.S.A. zgromadzono 5000 horoskopów, przyczem służące za podstawę faktyczną do horoskopów dane i dokumenty mają być potwierdzone w drodze urzędowej. W grę daty urodzin znanych osobistości,

mają tu wchodzić dane takie, jak: rozmaite okoliczności towarzyszące pierwszym poczynaniom danych osób i t.d. Największą jednak wagę przypisuje Astor wynikom zbadania horoskopów znanych przestępców, międzynarodowych hochstaplerów, fałszerzy, złodziei, włamywaczy, morderców. Z porównania treści horoskopów z treścią życia i losów danych osobników wypłynąć musi, zdaniem Astora, prawdziwość lub błędność horoskopów.

Stowarzyszenie „Astrea” przyjęło się na wszystkie warunki postawione przez ofiarodawcę a prace nad zgromadzeniem i zbadaniem horoskopów mają być natychmiast rozpoczęte i prowadzone w takim tempie aby mogły być ukończone w ciągu roku bieżącego. Ostateczny wynik tych badań będzie niewątpliwie oczekiwany z zaciekawieniem i niecierpliwością w kręgach okultystów nietylko amerykańskich.

„Wielka Azja” w pochodzie

Sklócona i poważniona Europa zaprzęgnięta jest własnymi troskami i obojętnie przechodzi do porządku nad doniosłymi wydarzeniami, które kiedyś zaważą na jej losach. Do tych wydarzeń zaliczyć należy zakończoną w tych dniach panazjatycką konferencję, która obradowała w Dajrenie. Prawie bez echa w Europie przeszły uchwały konferencji, która była jednym z fragmentów walki Japonii o supremację na Dalekim Wschodzie. Wszystkie prawie miejsca w prezydium oraz główne referaty w komisjach kongresu objęli japończycy. Z ich też inicjatywy przyjęta została rezolucja, przewidująca ponowne zwołanie wielkiej konferencji azjatyckiej do Dajrenu w początkach 1935 roku. Konferencja ta ma być zwołana pod hasłem „Azja dla azjatów” i już w najbliższym czasie podjęte zostaną przygotowania organizacyjne, zmierzające do tego, aby udział w konferencji wzięły nie tylko wszystkie bez wyjątku państwa kontynentu azjatyckiego i sąsiednich wysp, ale również i wszystkie kraje Dalekiego Wschodu.

Przyszłoroczna konferencja panazjatycka reprezentować więc będzie istotnie groźną doktrynę, niosącą gospodarczą zagładę Europie. Dla złagodzenia wrażenia, jakie wywołać muszą uchwały tegorocznej konferencji dajreńskiej, w motywach rezolucji, przyjętej przez kongres, podkreślono, że zadaniem konferencji przyszłorocznej będzie tylko „luźne” przedyskutowanie szeregu zagadnień gospodarczych i kulturalnych. O sile wpływów Japonii na konferencji tegorocznej świadczy fakt powołania do życia stałej komisji panazjatyckiej pod przewodnictwem delegata Japonii. Głównym zadaniem komisji panazjatyckiej na najbliższą przyszłość będzie podjęcie propagandy we wszystkich krajach kontynentu azjatyckiego za zjednoczeniem Wielkiej Azji.

Szereg mówców na konferencji podkreślił, że naczelnym nakazem poszczególnych państw azjatyckich winno być utworzenie ścisłego bloku gospodarczego, który stanowiłby potężną przeciwwagę dla chaosu gospodarczego, jaki zapanował w Europie i Ameryce. Ale nie brakło również bardziej radykalnych członków konferencji, którzy domagali się utworzenia bloku politycznego pod zwierzchnictwem Japonii, co umożliwiłoby całkowite wyzwolenie się z pod jarzma „zgniłej kultury europejskiej”. Supremacja Japonii na konferencji w Dajrenie wyzyskana została przez delegację tego państwa bardzo sprytnie w tym celu, aby scementować rozproszkowane dążenia wszelkiego rodzaju organizacji rewolucyjnych w Azji.

Uchwały konferencji w Dajrenie są niezwykle znamienne, gdyż świadczą o zbliżającym się starciu między rasą żółtą i białą. Lata kryzysu, które odbiły się ze wszechmiar ujemnie na sytuacji gospodarstwa

światowego, wzmogły produkcję i eksport Japonii. W niektórych dziedzinach jak np. we włókiennictwie, a szczególności w przemyśle bawełnianym i sztuczno-jedwabnym stała się Japonia pierwszym producentem świata. Ale i w całym szeregu innych dziedzin produkcji przemysłowej Japonia jest bezkonkurencyjna. Jeśli tajemnicza potęga żółtego wschodu nie stawała dotychczas przed nami w całej swej grozie, to może jedynie dlatego, że Japonia stanowi pod względem liczby ludności tylko drobną cząstkę kolosa azjatyckiego. Z chwilą jednak, gdy zaczynają się dokonywać na całym olbrzymim kontynencie azjatyckim głębokie przemiany wewnętrzne, z chwilą gdy pod kierownictwem du-

chowem Japonii zaczyna powstawać wielkie wspólnoty ludów azjatyckich, niebezpieczeństwo staje się dla Europy i Ameryki bardziej bliskie i dotykające.

Wielki proces przeobrażeń gospodarczych, politycznych i społecznych oznacza, iż metody dumpingu japońskiego i uprzemysławianie obejmą wszystkie kraje olbrzymiego kontynentu. Europa, aby przeciwstawić się tym grozom zaczyna industrializować swe kolonie: Anglija - Indie, a Holandia - Jawę. Ale są to środki na krótką tylko metę, bo prędzej czy później uprzemysłowione kolonie przeciwstawiają się pod wodzą Japonii z całą bezwzględnością krajom europejskim.

Kam.

Kręte drogi naszej biurokracji.

Trudno żyć człowiekowi bez paszportu, a jeszcze trudniej — wydostać paszport!

Biurokracja. Słowo złożone, a ważne. Słowo, mające w sobie coś z symbolu trudności niedopokonania, będące inną formą chińskiego muru między obywatelem, a urzędem, między wymogami życia, a suchą literą „paragrafu”.

Mimo prowadzonej od pewnego czasu akcji uświadamiającej wśród urzędników o konieczności

ułatwienia życia

współobywatelom, którzy taką, czy inną sprawą muszą załatwić w urzędzie — biurokracja nie chce tak łatwo ustąpić z pola i, gdzie może, tam rzuca kamienie pod nogi, tam figle płata, tam czyni wszystko, byle obywatela raz nazawsze i gruntośnie zniechęcić do urzędu.

Co gorsze — biurokracja w wielu wypadkach działa wbrew prawu i wbrew interesom urzędowania, choć staje rzekomo w jego obronie.

Przykłady? Życie mnoży je bez liku. Proszę oto kilka drobniejszych...

Jak wiadomo — w Polsce nie istnieje

przymus paszportowy.

Paszport, przeżytek czasów rosyjskich został usunięty nabok przez demokratyczny sposób myślenia. A jednak, na terenie wielu domów warszawskich dozorca koniecznie domaga się od nowego lokatora

paszportu.

Nie wystarczy kartka meldunkowa, ani książeczka wojskowa: „paśport” musi być, bo tego rzekomo, wymaga rządca i biuro meldunkowe. Czy to nie zbytek gorliwości ze strony pp. rządców, którzy w ten sposób szerzą „domową biurokrację”?

Ale — nie dziwny się rządcom. Niechno kto pójdzie na pocztę i przy okienku P. K. O. spróbuje podjąć jakąkolwiek kwotę ze swojej książeczki oszczędnościowej — bez paszportu. Wywiązuje się natychmiast taki dialog:

— Proszę o dowód osobisty!

— W Polsce niema przymusu paszportowego...

— W takim razie poproszę o inny, byle z fotografją...

— Służę pani...

Urzędniczka ogląda i zwraca podenerwowana dowód.

— To jest dowód, wydany przez instytucję prywatną, a ja muszę mieć pieczęć instytucji państwowej...

— Proszę pani, niech się pani zastanowi: skąd mam wziąć pieczęć państwową, skoro jestem pracowni-

kiem prywatnym?..

— To mnie nie nie obchodzi; ja muszę pełnić obowiązki służbowe.

A człowiek, mając swoje pieniądze na książeczce — odchodzi z kwitkiem od okienka.

Więc albo albo: niechaj P. K. O. pociąży kogo należy, że niekoniecznie trzeba mieć

„pieczęć państwową”

do odbioru swoich oszczędności, lub niech do każdej książeczki oszczędnościowej dodaje... od razu dowód osobisty!

Wyobraźmy sobie teraz, że obywatel, chcąc uniknąć wszelkich trudności i kłopotów — chce powrócić do dawnego stylu i wyrobić sobie paszport.

Myślicie, że łatwo? Oho! Pewnej pani, urodzonej na Litwie (dziś kowieńskiej) powiedziano, że musi akt urodzenia sprowadzić

„drogą dyplomatyczną”

przez Rygę. To, że ta pani nie zna się na „dyplomatycznych drogach” i że niema kilkuset złotych na ten cel — nikogo nie obchodzi. Niema? No to nie dostanie paszportu!

A stwierdzenie obywatelstwa u osób, nawet urodzonych w Polsce i stuprocentowo pewnych obywateli?

Czy wiecie do czego prowadzi ta wędrowka, poprzez niezliczone biura, biurka i opłaty? Do wyrzeczenia się obywatelstwa

nieistniejącego „imperjum rosyjskiego”.

Dosłownie.

Sądzić trzeba, że z biegiem czasu i ten przeżytek biurokracji

zniknie

z powierzchni naszego życia, by jednak wykazać, do jakiego stopnia może dojść niewolnicze noldowanie wymogom „przepisów” i zbyt do kładne ich uwzględnianie — czytujemy tutaj dosłowny tekst ogłoszenia, jaki się ukazał kilka dni temu w jednym z dzienników lwowskich:

Wydział Trzeci Sądu Okręgu we Lwowie wzywa: Ignacego Romacha z Piratyna, który zaginął, jako żołnierza ukraiński w r. 1918 i Anastazję Romach zaginającą w r. 1915 między Łuckiem a Duonem, aby do roku od dnia ogłoszenia, zgłosili się w Wydziale, celem uznania ich za zmarłych.

Celem uznania ich za zmarłych? No, no... A jakby się tak zgłosili i nie mieli przy sobie paszportów? Czy to jest do pomyślenia: nieboszyk bez dowodu osobistego?..

O, biurokracjo!

ROZMAITOŚCI

MECHANICZNE ZAMIATANIE ULIC W LENINGRADZIE.

Prasa sowiecka donosi o nowych interesujących wynalazkach Z. S. R. R. Pewien sowiecki inżynier w Leningradzie skonstruował maszynę, która jednocześnie dokonywuje trzech funkcji: zmiata ulice, zbiera śmieci i polewa jezdnię. Zamiataczem ulic i dozorcą w Leningradzie grozi wobec tego redukcja, gdyż jeszcze w r. b. zostaną zastąpieni przez dozorców mechanicznych.

W sowieckich zakładach farmaceutycznych wynaleziono nowy środek przeciwko malarji pod nazwą plazmok, który według opinii uczonych sowieckich całkowicie zastępuje chininę.

—o—

MÓWIĄCA WYSTAWA.

W Nowym Orleanie (U.S.A.) urządził mówiącą wystawę, właściciel sklepu obuwniczego, który wykorzystał radio w sposób nader dla siebie korzystny.

Kiedy klient zatrzymuje się przed wystawą, uderza go młot w ucho dźwięk z głębi sklepu wystawowego. Uszu klienta podziwiający go w milczeniu np. jakieś piękne pantofle, dochodzi sympatycznie brzmiący głos, wyliczający walory oglądanego obuwniczo, informujący o jego cenie i wreszcie zapraszający do wejścia do sklepu celem dokonania zakupu.

Aparatura tej „czarodziejskiej maszyny”, odgadującej nastroje przechodniów jest nader prosta: opiera się ona na systemie luster, tak ustawionych, by można było z wewnątrz sklepu obserwować przechodniów i śledzić wrażenia, jakie odnoszą oni przy oglądaniu wystawy. Gdy ktoś z przechodniów zwraca uwagę na jedną z par obuwniczych, eksponent udziela przez mikrofon potrzebnych informacyj. Niezwykle czuły dyktofon chwytając słowa przechodniów i umożliwia szybką odpowiedź.

—o—

CO SIĘ UKAŻE NA RYNKU KSIĄŻKOWYM.

W Paryżu ma się ukazać wkrótce najoryginalniejsza w swoim rodzaju książka: rejestr tytułów mających się ukazać książek znanych autorów. W alfabetycznym porządku mają podawać tytuły dzieł, które zamierzają napisać znani autorzy. W ten sposób autorzy mogą się bronić przed plagiatowaniem tytułów; skoro autor kś zapowie np., iż nowa jego powieść będzie nosiła tytuł „Świat naopak”, to użycie tego samego tytułu przez autora Ygreka czy Zeta będzie już popełnieniem plagiatu.

CZŁOWIEK, KTÓRY OTRZYMUJE NAJWIĘKSZĄ IŁOŚĆ LISTÓW.

Człowiekiem, który otrzymuje najwięcej listów, jest bezwzględnie prezydent Roosevelt. Od czasu, gdy zamieszkał w Białym Domu, prezydent Stanów Zjednoczonych otrzymał w marcu uł. r. 180.000 listów, w kwietniu — 135.000, w maju 105.000, w lipcu 60.000, w sierpniu 45.000, we wrześniu 60.000, w październiku 150.000, w listopadzie 240.000 oraz w grudniu 540.000 listów. Amerykanie nie widzą w tej okropnej korespondencji dowód wielkiej popularności swego prezydenta.

—o—

W CHILI CO 3 GODZINY ZBRODNIA.

Anglicy, zamilowani do statystyki wszystko njują w cyry. Ostatnio, ogłosił rezultaty statystyki przestępczej na całym świecie.

I cóż się okazało?

Najbardziej zbrodniczym krajem na świecie jest Chile, gdzie na kazanych 10 tysięcy mieszkańców przypada 61 przestępstw. Inaczej mówiąc, w kraju tym co 3 godziny zdarza się zbrodnia.

Po Chile idą Stany Zjednoczone, gdzie przypada 9 przestępstw na 10 tysięcy mieszkańców.

W Europie najbardziej przestępczym krajem jest... Belgja. Potem Niemcy, gdzie na 10 tysięcy przypada 2 przestępstwa.

Kraje najspokojniejsze to Holandia i Anglia.

Polska znajduje się w „złotym środku”, jeżeli chodzi o jej przestępczość.

KASY BRACKIE W ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIM.

Jedną z najbardziej może dotkliwych bolączek robotników przemysłu węglowego i hutniczego w Zagłębiu Dąbrowskim są t. zw. kasy brackie.

„Expres Zagłębia“ poruszał niejednokrotnie tę sprawę, wskazując na konieczność reorganizacji statutowych kas, jako jedynego środka przed uchronieniem ich od zupełnego bankructwa.

Sprawę tę szeroko swego czasu omawialiśmy, w związku z zatopieniem kopalni „Klimontów“, głośnej w całej Polsce z dramatycznego strajku górników, gdzie wyłoniła się właśnie sprawa wypłaty robotnikom ich należności z kasy brackiej.

Przed kilku dniami, o czym donosiliśmy, odbyły się na szeregu kopalniach zagłębiowskich zebrania robotników, na których powzięto uchwały nie płacenia składek do kas brackich. Zawiadomiono jednocześnie zarządy poszczególnych towarzystw o powyższych uchwałach, przyczem domagano się pod groźbą strajku, aby towarzystwa nie straciły składek.

Inspektor pracy w Sosnowcu, do którego robotnicy zwrócili się o interwencję i prosił, aby zakazał towarzystwom ściągania składek — odpowiedział, że zakazu takiego wydać nie może i zwrócił się z tą sprawą do ministerstwa przemysłu i handlu.

Jak wiadomo z miesięcznych zarobków robotniczych, stracone są składki do kas brackich w wysokości 3 proc. zarobków, towarzystwa dopłacają ze swej strony taką samą sumę.

Przed kilku laty, w okresie dobrej koniunktury gospodarczej, kiedy wszystkie kopalnie zagłębiowskie pracowały pełną parą, przyjmując do pracy coraz to nowych robotników — kasy brackie pełne były pieniędzy. Był to okres największego ich rozkwitu. Nadszedł jednak, trwający do dnia dzisiejszego kryzys gospodarczy, a z nim ciągłe redukcje i ograniczenia czasu pracy. Cała armia robotników znalazła się na bruku. Wszystkim, którzy utracili pracę, kasy brackie wypłacały wówczas zapomogi. W ciągu niespełna 3 lat kasy świeciły niemal pustkami. Z jednej strony ciągłe redukcje robotników, którym trzeba było wypłacać z kas ich składane przez długie lata składki, z drugiej zaś strony kurczenie się wpływów ze składek — doprowadziło kasy brackie do ruiny. W niektórych towarzystwach, gdzie prowadzono umiarkowaną gospodarkę, stan finansowy kas przedstawia się jeszcze jako taki, w innych natomiast, a jest ich większość — kasy brackie znalazły się bez pieniędzy.

Czytelnicy nasi przypominają sobie bolesną dla robotników sprawę, jaka się wyłoniła w związku z zatopieniem kopalni „Klimontów“ i z całkowitemu unieruchomieniu kopalni „Mortimer“. Obie te kopalnie, jak wiadomo, należą do towarzystwa sosnowieckiego. Kiedy po zamknięciu kopalni aktualna stała się sprawa wypłaty robotnikom z kasy brackiej — okazało się, że kasa nie ma pieniędzy. Robotnicy, nie dość, że utracili pracę, to w dodatku musieli się pożegnać z pieniędzmi, które przez szereg lat odtrącano im do kasy po to, aby na wypadek redukcji, czy niezdolności do pracy mogli je odebrać i żyć z nich spokojnie.

Po wielu konferencjach, zebraniach doszło wreszcie z towarzystwem sosnowieckim do porozumienia: obiecano robotnikom, że część ich należności z kasy zostanie im wypłacona. Niestety skończyło się tylko na obietnicach. Towarzystwo sosnowieckie nie dotrzymało złożonego przed przedstawicielami władz państwowych przyrzeczenia. W tym

czasie, robotnicy z innych kopalni mając przykład z kopalni „Klimontów“, w obawie przed utratą swych należności z kas brackich, poczęli zwolywać zebrania, sprawdzać stan finansowy kas i radzić nad tem, w jaki sposób mogłoby uratować zagrożone pieniądze. Wysuwano wówczas projekt, aby obniżyć wysokość wypłat przy jednoczesnym podwyższeniu wysokości stawek. Część robotników, tych co mieli pracę, zgadza się na tę koncepcję, robotnicy zaś zredukowani, oczekujący na wypłatę pieniędzy z kasy — w sposób kategoryczny projekt ten odrzucają. Nie doszło więc do porozumienia i dyskutowana przez dłuższy czas sprawa zmiany statutów kas — uciła.

W związku z wejściem w życie ustawy scaleniowej ubezpieczeń, która — jak wiadomo — wprowadza, między innymi, ubezpieczenie robotników na starość — sprawa kas brackich w Zagłębiu znów stała się aktualna.

Robotnicy doszli do słusznego wniosku, że obecnie kasy brackie są im zupełnie niepotrzebne. Tem bardziej, że wątpliwe są nadzieje (w niektórych towarzystwach niema żadnych nadziei), aby można było odebrać z nich swe składane od wiełu lat pieniądze. Składki, płacone obecnie do kas brackich, pójda na wypłatę robotnikom którzy już nie

pracują, ci zaś którzy składki te płacą nie otrzymają nic, tembardziej, że kasy brackie wcześniej, czy później muszą ulec likwidacji. Robotnicy doskonale to rozumieją i dlatego powzięto uchwały nie wpłacania składek do kas brackich. Z punktu widzenia ogółu interesów robotniczych pogląd ten jest krzywdzący, gdyż ci, którzy oczekują na wypłatę pieniędzy wpłacali również składki i słusznie im się obecnie pieniądze należą. Ale z drugiej strony, robotnicy, którym się udało pozostać przy pracy, również pieniędzy z kas brackich nie będą oglądać, a pomimo to muszą w dalszym ciągu płacić składki.

Ciekawą jest rzeczą jak ministerjum przemysłu i handlu rozwiąże tę sprawę. Naszym zdaniem jedynym wyjściem z tego naprawdę błędnego koła byłoby rozdzielenie w odpowiednim stosunku pozostałych w kasach brackich pieniędzy pomiędzy robotników niepracujących i zlikwidowanie kas brackich.

Niema innego wyjścia, chyba, że by rząd uwzględnił wysuwane od dłuższego czasu przez robotników żądanie, aby lata należności do kas brackich zaliczyć robotnikom do funduszu emerytalnego. Wówczas pozostałe w kasach brackich pieniądze wpłynęłyby do funduszu emerytalnego a robotnicy otrzymaliby miesięczne emerytury.

Zadajcie w sklepach oraz budkach tytoniowych tanich, a jednak doskonałych GILZ do PAPIEROSÓW

„KRYZYSOWE - PASCHALSKIEGO“
pudełko 25 sztuk — 5 groszy, 50 sztuk 10 groszy.

Kredyty dla magistratu Dąbrowy na roboty inwestycyjne

Kredyty dla magistratu m. Dąbrowy na budownictwo mieszkaniowe, roboty kanalizacyjne - wodociągowe i inne większe roboty inwestycyjne, zostały już ostatecznie ustalone i przez odpowiednie władze zatwierdzone.

Fundusz pracy przyznał magistratowi dąbrowskiemu następujące długoterminowe pożyczki: 170 tysięcy złotych na przeprowadzenie kanalizacji, wodociągów, dróg itp. na terenach poleśnych Legionowo; 150 tys. złotych na budownictwo mieszkaniowe w Śródmieściu; 200 tysięcy złotych na budownictwo podmiejskie (zabezpieczenie hipoteczne) 100 tysięcy złotych dla właścicieli nieruchomości na przyłączenie do

mów do sieci wodociągów i kanalizacji; 50 tysięcy złotych na rozszerzenie sieci wodociągowej - kanalizacyjnej i 6 tysięcy złotych na dokończenie budynku mieszkaniowego dla kierownika i dozorcę szkoły powszechnej nr. 5 w Dąbrowie.

Bank gospodarstwa krajowego udzielił magistratowi pożyczkę na 110 tysięcy złotych na przebudowę i nadbudowę domów oraz 320 tysięcy zł. na budowę nowych domów.

W związku z uzyskaniami kredytami magistrat będzie mógł w sezonie wiosennym i letnim zatrudnić około 1000 bezrobotnych. Rozpoczęcie robót nie nastąpi wcześniej, jak w pierwszej połowie kwietnia.

7-mio letnia dziewczynka w szponach zboczeńca na Piaskach

Władze bezpieczeństwa dokonały niezwykłego odkrycia.

Przy ul. Szybkowej na Piaskach mieszka 30-letni Józef Kwiecień, który miał zwyczaj rozmawiania i bawienia młodych dziewcząt. Jedną z 7-mio letnich dziewcząt została onegdaj zrabiona do komórki, gdzie Kwiecień dopuścił się czynów lu-

bieźnych.

Kwieciana z dziewczęciem zauważyła jego teściowa. O odkryciu swem zawiadomiła ojca dziewczynki.

Zawiadomiona policja zatrzymała Kwiecię. Przeprowadzone badania lekarskie wykazały słusność podejrzeń, wobec czego przekazano go do dyspozycji sędziego śledczego.

Projekt budowy dróg bitych

w powiecie olkuskim na 1934 rok.

W roku bieżącym, urząd drogowy przy radzie powiatowej w Olkuszu rozpocznie budowę i konserwację dróg bitych w powiecie w następujących miejscowościach: ukończenie drogi długości 5 i pół km. z Kucza do Ogrouzieńca; budowa nowej drogi od drogi państwowej z Bolesławia do Kuznicy przez pustynię Błędowską, długości 5 km., dalszy ciąg drogi z Pilicy do Żarnowca, długości 1 i pół km., nowy odcinek drogi państwowej około 1 i pół km. od stacji Wolbrom do drogi państwowej Wolbrom — Miechów przez wieś Brzozówkę dla okrężenia

niewygodnej drogi przez miasto Wolbrom. Konserwacja dróg: od Bolesławia do granicy pow. Będzińskiego (tj. do Strzemieszyc), od Skarpy do pow. Miechowskiego i na odcinku Olkusz — Sułoszowa — Ujeść do granicy pow. Krakowskiego.

Pozatem przy pomocy szarwarku przewiduje się budowę nowych dróg gminnych: w Pilicy do Złoteńca (2 km.), z Minogi do Sieciechowic (2 km.), z Nowej Wsi do Gólszyna (1 km.) i z Kroczyc do Krowolowa.

KALENDARZYK

Luty
22
Czwartek

Dziś: Piotra Katedry
Jutro: Romany panny
Wschód słońca: 6.24
Zachód słońca: 16.52

RADJO

WARSZAWA.

Czwartek, 22 lutego.

7.00. Sygnał czasu. 7.05. Gimnastyka. 7.20. Płyty. 7.35. Dz. por. 7.40. Płyty. 7.52. Chwilka gospod. domowego. 11.40. Codz. Przegl. Pras. Polsk. 11.50. Życie art. stolicy. 11.57. Sygnał czasu. 12.05. Płyty. 12.30. Kom. meteor. 12.35. 16 koncert szk. z Filh. Warsz. 14.00. Dz. polu dniowy. 15.25. Wiad. o eksporcie polskim. 15.30. Kom. gospod. 15.40. Koncert ze Lwowa. 16.40. Przegl. czasopism kobiecych. 16.55. Arje i pieśni z Poznania. 17.20. Recital z Krak. 17.50. Kacik dla ml. wiejskiej. 18.00. Odczyt Zagadnienia gospod. 18.20. Słuch z Wina. 19.00. Program na dz. nast. 19.05. Rozmaitości. 19.25. Odczyt aktualny. 19.40. Kom. śniegowy. 19.43. Kom. sport. 19.47. Dz. wiecz. 20.00. Myśli wybrane. 20.02. W dniu urodzin Chopina. 20.57. Tr. z teatru La Scala w Mediolanie. Opera Mojżesz.

WARSZAWA.

Piątek, 23 lutego.

7.00. Sygnał czasu. 7.05. Gimnastyka. 7.20. Płyty. 7.35. Dz. poranny 8.00. Program na dz. bież. 11.40. Codz. Przegl. Pras. Polsk. 11.58. Sygnał czasu. 12.05. Płyty. 12.30. Kom. meteor. 12.55. Dz. polu dniowy. 15.25. Wiad. o eksporcie polskim. 15.30. Kom. gospod. 15.40. Koncert zespołu jazzowego. 16.10. Recital fortepi. 16.40. Przegląd wydawnictw. 16.55. Płyty. 17.25. Koncert chóru ukraińskiego. 17.50. Nowiny roln. 18.00. Nowa ustawa akademiska w stosunku ml. 18.20. Muzyka ludowa. 19.00. Program na dz. nast. 19.05. Rozmaitości. 19.20. Dokąd jechać w święto. 19.25. Feljton aktualny. 19.40. Kom. sport. 19.43. Kom. śniegowy. 19.47. Dz. wiecz. 20.00. Myśli wybrane. 20.02. Pogad. muz. 20.15. Tr. z Filh. Warsz. 21.00. Tr. z Beogradu. 22.00. Sąd nad Kopeńszkiem. 22.15. D. c. tr koncertu z Filh. Warsz. 22.40. Muzyka tan. 23.00. Kom. meteor. i kom. polie. 23.05. Muzyka tan.

KATOWICE.

Czwartek, 22 lutego.

7.00. Aud. por. 11.35. Program na dz. bież. 11.40. Codz. Przegl. Pras. Polsk. 11.50. Wiad. bież. 11.55. Sygnał czasu. 12.05. Płyty. 12.30. Tr. z Warsz. 15.20. Kom. gospod. 15.25. Kom. z Warsz. 15.40. Koncert ze Lwowa. 16.40. Przegl. czasopism kobiecych. 16.55. Arje i pieśni z Pozn. 17.20. Recital z Krak. 17.50. Płyty. 18.00. Odczyt z Warsz. 18.20. Słuch z Wina. 19.00. Program na dz. nast. 19.05. Rozmaitości. 19.10. Feljton sportowy. 19.25. Odczyt z Warsz. 19.40. Komunikat śnieg. 19.43. Kom. sport. 19.47. Tr. z Warsz. 20.57. Tr. z teatru La Scala w Mediolanie. 20.57. W przerwie II St. Ligon odpowiada na listy. W przerwie III Feljton i wiad. meteor. i kom. polie. z Warsz.

—o—

OKRĘGOWY ZJAZD DELEGATÓW ZWIĄZKU LEGJONISTÓW POLSKICH OKRĘGU ZAGŁĘBIA DĄBROWSKIEGO

W niedzielę 25 bm. o g. 10 rano w I terminie, a o g. 10.30 w 2-im odbędzie się w Zawierciu w sali resursy TAZ (ul. Fabryczna) okręgowy zjazd delegatów związku legionistów polskich okręgu Zagłębie Dąbrowskie. Porządek dzienny zjazdu jest następujący: otwarcie zjazdu, wybór prezydium zjazdu, przemówienie gości, odczytanie i przyjęcie regulaminu obrad, oraz porządku dziennego, odczytanie i zatwierdzenie protokołu z ostatniego walnego zjazdu delegatów. Sprawozdania: prezesa, wiceprezesa, sekretarza, skarbnika, kierownika bratniej pomocy, kierownika działu kulturalno-oświatowego, kierownika działu organizacyjno-ekonomicznego, sądu koleżeńckiego i komisji rewizyjnej.

Oglašzajcie się
w „Expresie Zagłębia“.

Z Zagłębia

TEATR MIEJSKI
W SOSNOWCU

Czwartek, d. 22 bm. o godz. 20 m. 15
„IVAR KREUGER“

Po cenach najniższych.

Ceny miejsc od 50 gr. do 2.80.

Piątek dnia 23 bm. o godz. 20 m. 15
i w sobotę, dnia 24 bm. 3 godzinne występy znanego powszechnie żydowskiego artysty p. Paula Bursztyna, zwanego polskim Mauricem Chevalierem.

Ceny miejsc od 1.10 do 3.80.

Z POSIEDZENIA RADY KOMISARYCZNEJ W BĘDZINIE.

Pod przewodnictwem kom. Rzeckiego odbyło się onegdaj posiedzenie rady komisarycznej w Będzinie. Na porządku obrad znalazły się dwie sprawy, a mianowicie sprawa zaciągnięcia pożyczki 200 tysięcy zł. z funduszu pracy na rozbudowę kanalizacji i zaciągnięcia pożyczki w sumie 25 tysięcy z funduszu pracy na wykończenie szkoły na Głuchowie. Sprawy te po zreferowaniu przez insp. Janiczaka zostały przez radę uchwalone jednogłośnie.

KOPALNIA „FRANCISZEK“ W STRZEMIŚCZYCACH BĘDZIE URUCHOMIONA.

Przed kilku dniami, z polecenia wyższego urzędu górniczego w Dąbrowie zamknięta została w Strzemiśczech mała kopalnia „Franciszek“. Dzięki interwencji w ministerium przemysłu i handlu, jak się do wiadujemy, kopalnia ta będzie spowrotem uruchomiona. Ministerjum wydało już odpowiednie zarządzenie urzędowi górniczemu. Liczyć się więc należy, że dziś jeszcze, najpóźniej jutro kopalnia będzie uruchomiona.

ZEBRANIE W „KUŹNICY“ BBWR. NA POGONI.

W lokalu „Kuźnicy“ przy ul. Florjańskiej 12 w Sosnowcu odbyło się ogólne zebranie członków i sympatyków BBWR, które zagał prezes prof. A. Majewski, witając przybyłych w liczbie 70 osób.

Zebrani wysłuchali z dużym zainteresowaniem dwóch aktualnych referatów: W pierwszym p. t. „Znaczenie morza dla Polski“ prof. Niweliński omówił wagę posiadania przez Polskę tej „bramy na świat“, jaką jest Pomorze i morze Bałtyckie.

Drugi referat: „O nowej konstytucji“ — wygłosił prof. dr. Starzyk. Po przejściu poszczególnych rozdziałów i ważniejszych artykułów nowej konstytucji, prelegent podkreślił wady konstytucji marcowej i ich genezę a przede wszystkim im zalety nowego ustroju Rzeczypospolitej.

Następnie prof. Majewski odczytał przyjętą przez zebranych jednogłośnie, podziękowanie a zarazem hołd i uznanie władzom naczelnym BBWR, z prezesem W. Ślawnem, marszałkiem, prof. Makowskim na czele, za przeprowadzenie wielkiego dzieła, jakim jest uchwalenie nowej konstytucji.

KONFERENCJA Z TRAMWAJARZAMI W SOSNOWCU.

Odbyła się wczoraj w inspektoracie pracy w Sosnowcu konferencja, z udziałem przedstawicieli pracowników tramwajowych Zagłębia Dąbrowskiego i przedstawicieli zarządu tramwajów w sprawie projektowanej obniżki płac.

Po długotrwałych debatach, które ciągnęły się blisko przez 5 godzin, doszło do porozumienia. Obie strony położyły na pewne ustępstwa, umowa jednak nie została podpisana, ponieważ przedstawiciele pracowników nie mieli pełnomocnictw, wobec czego odbędzie się w nadchodzący piątek druga konferencja.

— Zebranie emerytów kolejowych w Dąbrowie. Dnia 25 bm., o godz. 3-ej popoł. w sali domu nr. 4 przy ul. Kolejowej w Dąbrowie odbędzie się roczne zebranie członków sekcji emerytów kolejowych.

Wielka fabryka fałszywych 10 złotych w Kielcach

Bogaci fabrykanci i kupcy na czele fabryki — Jednym z głównych macierów był ojciec znanego kompozytora muzyki — Kutasik vel Kutaszek

Onegdaj w sądzie okręgowym w Kielcach rozpoczął się wielki proces przeciwko fabrykantom 10-złotówek wyrabianych w Kielcach.

Na ławie oskarżonych zasiadł Abram Gutman — właściciel dużej fabryki waty w Kielcach, oraz jego syn Lejzor — Prus Kupiecki, b. student politechniki lwowskiej, Kutasik, ojciec głośnego muzyka Kutaszka i Landau z Warszawy, Szlama Lewensztajn — właściciel dużego tartaku w Kielcach, Hejnoch Kuperberg z Kiele, Macharowski z Warszawy i Blacharz z Kiele.

Rozprawie przewodniczył sędzia sądu okręgowego Sokolowski, wotują sędziowie: Katranowski i Wójcik, oskarża wicepr. Szydłowski, oskarżonych bronią adwokaci: Lewinson z Lublina, Stefan Cichowski z Kiele, Rozdół z Kiele i inni.

Fabryka fałszywych monet 10 zł. mieściła się w Kielcach przy ul. Bodzentyńskiej (vis a vis kościół św. Wojciecha) w fabryce waty Gutmana. Posiadała ona olbrzymią nowocześnie urządzone maszynę, poruszaną przy pomocy motoru elektrycznego o wytrzymałości 160 ton ciśnienia przy wybijaniu monet.

Maszynę tę zakupiono u Szyffera w Warszawie za 3.500 zł. i przewieziono ją nocą samochodem ciężarowym do Kiele, gdzie na miejscu w fabryce waty Gutmana montowana była przez inż. — specjalistę 12 dni.

Na czele fabryki monet stał właściciel domu i fabryki waty w Kielcach Gutman wraz z synem, Landau kupiec z Warszawy i Prus — Kupiecki, b. student politechniki lwowskiej.

Lewensztajn zaś właściciel dużego tartaku w Kielcach, który w mieście wygrał na loterii 20.000 zł. sfinansował całą tę imprezę. Kutasik udziału w fabrykacji monet w Kielcach nie brał, lecz za odpowiednią zapłatą i pod kierunkiem Prusa — Kupieckiego sporządził matrycę do robienia fałszywych pieniędzy.

Trzeba zaznaczyć, że 10 zł. wyrobione przez fałszerzy były tak ładnie podobne do prawdziwych, że kilka sztuk przyjął za dobre oddział banku polskiego w Kielcach oraz po kilka sztuk przyjęły banki prywatne, a między innymi dom bankowy D. Rozenberga w Kielcach.

Magistrat dąbrowski rozdał 200 par bucików dla dzieci szkolnej

Magistrat dąbrowski, jak już podawaliśmy, prowadzi szeroką akcję w kierunku dożywiania dzieci, uczęszczających do szkół powszechnych. Obecnie magistrat rozdzielił wśród najbardziej potrzebujących 200 par bucików.

Wraczenie dzieciom bucików od-

Krwawy finał nieporozumień sąsiedzkich w Nowej-wsi pod Ojcowem

Onegdaj wieczorem na drodze publicznej w Nowej wsi gm. Ciano wice pow. olkuskiego, wybuchła wielka bójka pomiędzy mieszkańcami tej wsi Maciejaszki i Kozieniami.

W walce na kije i kosy brali udział Walenty Kozień (ojciec) i jego dwaj synowie: Władysław i Jan z drugiej strony bracia Maciejaszko — Jan i Władysław.

W rezultacie wszystkim się dostało, najwięcej zaś Władysławowi Maciejaszki, którego w groźnym stanie odwieziono zaraz do szpitala św. Łazarza do Krakowa.

W pierwszym dniu rozprawy, która toczyła się do późnej nocy sąd przesłuchiwał kolejno wszystkich oskarżonych, którzy po części prócz Lewensztajna i Macharowskiego do winy się przyznali, podając szereg okoliczności łagodzących. Pierwszy zeznawał oskarżony Kutasik z Warszawy, który jest specjalistą w branży metalowej. Poznał on wszystkich oskarżonych w hotelu „Rosja“ w Warszawie, gdzie między innymi dojrzał myśl urządzenia w Kielcach fabryki fałszywych pieniędzy. Finansową stronę fabryki zajął się Gutman i Lewensztajn, zaś Kutasik pod fachowym kierownictwem Prusa — Kupieckiego sporządził formy do robienia 10 zł. i wyszukał od powiedni maszynę, którą później zakupiono u Szyffera w Warszawie i przewieziono ją do Kiele. Pierwsze próby fabrykacji fałszywych 10-złotówek robiono w Warszawie u Bierkowskiego i tam Kutasik łącznie z Prusem — Kupieckim formy ulepszył i fałszyfikaty doprowadził do doskonałości. Montowaniem maszyn w Kielcach zajął się Prus — Kupiecki. Oskarżony Landau przyznał się, że należał do spółki fałszerzy monet i w tym celu zakupił w Warszawie za 1.600 zł. blachy srebrnej służące do fabrykacji monet.

Pieniądze na blachę wręczył mu Gutman. Prócz tego Landau prowadził buchalterję mennicy fałszywych pieniędzy. Głównym macherem, a za razem specjalistą fabrykacji monet był Prus — Kupiecki, który przyznał, że będąc w krytycznych warunkach finansowych zgodził się fabrykować fałszywe 10 zł., lecz wszystkie sfabrykowane pieniądze zabierał Gutman. Gutman żywił Prusa — Kupieckiego i dawał mu 1 zł. na papierosy, a później po zamortyzowaniu maszyn obiecał mu dawać 25 proc. fabrykowanych monet. Kupiecki przyznał, że on zmontował w Kielcach maszynę łącznie z Landauem, zaś pieniądze pomagali mu robić Gutman i jego syn Lejzor. Lewensztajn, który sfinansował całą fabrykę do winy się nie przyznał i oświadczył, że za pewną przysługę pożyczył Gutmanowi 1500 zł., nie wiedząc na co potrzebuje tych pieniędzy, zaś weksle jego Gutman sfałszował, gdyż on weksli na maszynę nie wystawił.

było się w ub. poniedziałek, w sali radn. miejskiej magistratu. Do zebranych dzieci przemawiał prez. Kaczkowski, który zaznaczył, że nie dola biednej dziatwy szkolnej zawsze leży magistratowi na sercu i który w miarę swej możliwości stara się jej ulżyć.

Pozostałym uczestnikom bójki nałożono opatrunki na miejscu.

Ponieważ życiu pobitego, Władysława Maciejaszki grozi niebezpieczeństwo, sprawców pobicia pojechała aresztowała.

Cheesz zapamiętać dobry byt sobie i swym dzieciom pospiesz już dziś z każdym zaoferowanym groszem do KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI pow. Zawierciańskiego w Zawierciu.

Restauracja „Savoy“

Sosnowiec, 3-go Maja tel 9 01

Dz.ś wszyscy jeść będą: bliny z kawiozem astrachanskim i prosie piezone z kaszą.

PIECZYSTE Z RASOWEGO PSA.

Zabijanie psów w Czeladzi nie należy do rzadkich wypadków a mięso „Azorków“ i „Luxów“ jest poszukiwane.

Ostatnio komisariat p.p. w Czeladzi otrzymał wiadomość, że p. R. Horzelskiemu (ul. Bytomska) w tajemniczych okolicznościach zginął z podwórza piękny pies bernardyn, wartości 60 zł.

Dochodzenie ustaliło, iż pieska skradł Kazimierz Królikowski i skonsumował go.

— Wywiadówka w szkole górniczo-hutniczej. Dnia 25-go bm. o godz. 10.30 odbędzie się w państwowej szkole górniczej i hutniczej im. Staszica w Dąbrowie — wywiadówka, na którą dyrekcja szkoły zaprasza rodziców i opiekunów uczniów.

— Kierownictwo tymczasowego sądu związku podoficerów czerwy w Sosnowcu wzywa wszystkich członków do wzięcia udziału w pogrzebie p. Hojnackiego, który odbędzie się dziś o g. 2 i pół ze szpitala Renardowskiego w Sosnowcu.

— W sprawie przejęcia telefonów w Zagłębiu. W związku z podaną wczoraj przez nas wiadomością o przejęciu w Zagłębiu telefonów przez ministerjum poczt i telegrafów w uzupełnieniu informujemy naszych czytelników, że zniżka w opłacie za korzystanie telefonów z 20 zł. na 12 zł. 80 gr. — nastąpi dopiero po automatyzacji telefonów.

— Zebranie robotników drzewnych, malarzy, tapicerów, szewców i tartakowych, że w niedzielę, dn. 25 bm. o g. 3 popoł. odbędzie się w lokalu własnym przy ul. 1 maja 12a zebranie sprawozdawcze.

— Miesięczne zebranie związku rezerwistów na Sroduli. Odbyło się miesięczne zebranie związku rezerwistów koło Sroduli. Zebranie zagał prezes J. Parczyk, który powitał zebranych i podziękował zebranych za liczne przybycie.

Następnie ref. wych. obywał p. Leśniak wygłosił referat na temat: „Zmiana konstytucji i stosunek Niemiec do Polski“. Prolegent zakończył przemówienie okrzykiem, na cześć Rzplitej, prez. Mościckiego i marsz. Piłsudskiego.

— Wybory wójta w Zagorzu. W dn. onegdajszym odbyły się wybory wójta w Zagorzu. Wybrany został wójtem p. Roman Lachur, zastępcą p. Franciszek Ozner ławnicy pp.: Stefan Krzciuk, Józef Szewczyk i Hieronim Gozyla.

— Film polski „Wyrok życia“ w kinie „Palace“. Kartka z życia... Historia, która wzrusza i przykuwa uwagę widza.

Młode dziewczę (Jadzia Andrzejewska), dając posłuch namowom uwodziciela, idzie na lep jego słodkich słów, a gdy zostaje porzucona z złą pamiętką miłosnych uniesień spada na nią grom potępienia moralnego.

W obronie nieszczęśliwej staje młoda adwokatka — Irena Eichlerówna.

Każda z tych doskonałych aktorek dała silną sylwetkę w wyrazie i grze.

Na specjalne podkreślenie zasługuje bardzo umiejętne opracowanie filmu, przypominające nam styl Rone Clairea.

Film ten, traktujący o wielkiej krzywdzie społecznej wywiera silne wrażenie.

Jest to bezsprzecznie najlepszy polski film sezonu!

Popierajcie L.O.P.P.

Z Zawiercia

(ol) Posiedzenie rady powiatowej związku straż pożarnych. W związku z uznaniem przez radę ministrów związku straż pożarnych za stowarzyszenie wyższej użyteczności tymczasowy zarząd oddziału w Zawierciu zwołuje posiedzenie rady powiatowej w dniu 25 bm. o g. 11 w sali sejmiku, według następującego porządku obrad: zagajenie, wybór prezydium sprawozdanie: zarządu, skarbnika i komisji rewizyjnej, wybór prezesa rady, członków zarządu i komisji rewizyjnej oraz 3 delegatów do rady wojewódzkiej, uchwalenie planu pracy i budżetu na 1934 rok.

(z) Z walnego zebrania ZS w Masłowskiem. Odbyło się walne zebranie oddziału ZS w Masłowskiem, w obecności sekretarza pow. zarz. prof. J. Mazurka.

Zarząd za ubiegły rok wykazał duży żywotność. Celem zdobycia odpowiednich funduszy urządził szereg zabaw i przedstawień. Zysk osiągnięty z tych imprez został przeznaczony na zakup mundurów dla strzelców.

P. B. Marszałek referował stronę oświatową oddziału. Stwierdził on, że sumienność strzelców w wypełnianiu swoich obowiązków, pozwoliła mu na całkowite wyczerpanie programu oświatowego. Majątek oddziału za ubiegły rok został powiększony o kwotę zł. 189.50.

Obecni udzielili ustępującemu zarządowi absolutorium.

W skład nowego zarządu weszli: prezes — p. inż. J. Hasfeldowa, ref. wych. ob. — p. B. Marszałek, sekretarz — p. K. Wozniak, skarbnik — p. H. Bulski. Komisja rewizyjna pp.: J. Kłosek, St. Kwoka i St. Kwiecień.

Na zakończenie delegat pow. zarz. złożył ustępującemu zarządowi podziękowanie za jego owocną pracę. Na zebraniu było obecnych 60 strzelczyń i strzelców.

(z) Ogólne zebranie powiatowe komitetu LOPP. Zarząd powiatowego komitetu LOPP. zwołuje walne roczne zebranie w dniu 24 bm. o g. 18, a w razie nieprzebiecia dostatecznej ilości osób o g. 18.30 w drugim terminie. Zebranie odbędzie się w biurze komitetu powiatowego w Zawierciu, przy ulicy 3 maja 13, według następującego porządku obrad: zagajenie i wybór prezydium, sprawozdanie zarządu i komisji rewizyjnej zatwierdzenie planu pracy, wybór członków zarządu komisji rewizyjnej i delegatów na zgromadzenie komitetu wojewódzkiego.

Z zebrania zw. pracowników samorządu terytorjalnego w Będzinie

W sali sejmiku będzińskiego odbyło się wane doroczne zebranie powiatowe członków związku pracowników samorządu terytorjalnego. Na zebranie przybyli 34 osoby.

Zebranie zagal prezes oddziału Br. Imioleczk i powołał do prezydium pp. M. Drabezyka na przewodniczącego, J. Nogaja i J. Fija na asesora.

Sprawozdanie z działalności zarządu złożył p. Br. Imioleczk, komisji rewizyjnej p. Zabiegała.

Do zarządu oddziału związku została wybrana: na prezesa Br. Imioleczk — sekretarz gminy Grodziec, na wiceprezesa Stanisław Duda — sekretarz gminy Zagórze, na sekretarza oddziału J. Czajer. Do komisji rewizyjnej weszli pp. Jan Stelmach — jako przewodniczący, Stanisław Kacuga i Zygmunt Korusiewicz jako członkowie.

Po zreferowaniu preliminarza budżetowego na rok 1934 przez p. St. Dudę uchwalono go w ogólnej sumie zł. 1.395.92.

Sprawę utworzonego przy centralnym zarządzie związku pracowników samorządu terytorjalnego w Warszawie — funduszu wypłat pośmiertnych, referował p. St. Duda. Zebrani po dłuższej dyskusji postanowili indywidualnie przystępować do funduszu wypłat pośmiertnych.

Skości p. Imioleczk zreferował zebrałym program kursu dla pracowników członków związku z powiatów: będzińskiego, olkuskiego i zawierciańskiego, jaki z inicjatywy zarządu odbędzie się w dni 11, 12, 13 i 14 marca w klubie urzędników powiatowych w Będzinie. Jako prelegenci wystąpią pp: wice starosta rydorezyk, radca Brodowski, Wielewiewski, pos. Pacholeczk z Warszawy, adwokat Pawelek, poseł dr. Gosiewski, referendarz Staśko, W. Narbutt, J. Kuśmerek, inż. Gadomski, dr. Riedel, Jaroszewski, Krasowski z Warszawy i t.d. Na kursie tym wykładane będą przedmioty: urząd samorządu gminnego i powiatowego, meldunki i rejestry w Polsce prawo karne i administracyjne, rola pracownika gminnego, w dziedzinie usprawnienia administracji państwowej i samorządowej, urząd władz administracji ogólnej, ogólne zasady organizacji pracy i biurowości, zagadnienia społeczne na terenie wiejskim, zdrowotność i higiena na wsi, praktyczne zastosowanie ustawy scaleniowej, postępowanie administracyjne po żarnie, wo, prawo budżetowe i rachunkowe, prawo budowlane, prawo o wykroczeniach, skarbowość komunalna, zajęcia praktyczne z zakresu prowadzenia meldunków i rejestrów.

Z Olkusza

NIESŁUSZNE OSKARŻENIE ZARZĄDU ZW. PODOFICERÓW REZERWY W OLKUSZU.

Sąd grodzki w Olkuszu rozpatrywał sprawę z oskarżenia żandarmerji w Tarn. Górach przeciwko prezesowi zw. podof. rezerwy p. Ba rankiewiczowi i sekretarzowi p. Marcudowskiemu o wysyłanie listów na koszt skarbu, tj. nieofrankowanych, do fabryki tekstylnej Szewczyka w Bielsku.

Sąd obydwuch oskarżonych od winy i kary uwolnił. W obronie nie słuszenie oskarżonych przez fabrykę w Bielsku występował bezinteresownie mecenas Ziółkowski z Olkusza.

(ol) Egzamininy oficerów straży pow. olkuskiego. W dn. 24 i 25 bm. urządować będzie w Olkuszu wojewódzka komisja egzaminacyjna w składzie: pp. inspektora wojewódzkiego J. Plebanka instruktora Jerzego Pieńkowskiego i instruktora oddz. olkuskiego, p. N. Kałkowskiego. Do egzaminów dopuszczono 52 oficerów straży, posiadających już podstawowe wykształcenie. Egzamininy odbywać się będą w biurze związku, w lokalu Strzelca i na placu ćwiczeń fabryki „Olkuszc”.

(ol) Walne zebranie „Sokoła”. Tow. gimnastyczne „Sokół” urządza walne zebranie we własnym lokalu przy ul. Sławkowskiej w Olkuszu w dn. 4 bm. o godzinie 3 popoł.

(ol) Walka z gruźlicą na wsi. Tow. przeciwegruźlicze w Olkuszu propagandę walki z gruźlicą przenosi na teren wiejskie, gdzie spotyka się z przychylną inicjatywą ludności wiejskiej. W dn. 18 bm. we wsi Zimnodół gm. Rabsztyn, dr. W. Kallista wygłosił odczyt na temat „Gruźlica, jako klęska społeczna”, obszernie zaś przemówienie o konieczności zakładania kół na wsi i wal ki z tą chorobą, wygłosił wiceprezes tow. przeciwegruźliczego w Olkuszu, p. St. Lipka.

Dzięki temu ludność wsi w Zimnodole utworzyła oddział tow. przeciwegruźliczego, do zarządu którego weszli pp. Jan Maczka (nowowybrany wójt gm. Rabsztyn) — prezes, Aleksandra Jastrzębska — zastępca, Fran Adamczyk sekretarz, Józef Krawczyk — skarbnik, członkowie zarządu: pp. Stanisław Kaczmarski i Michał Kaliś.

Składki członkowskie służyć będą na potrzeby lokalne, tj. na tran dla dzieci i inne środki lecznicze dla niezdolnej ludności.

SPORT I WYCHOWANIE FIZYCZNE

Kronika

× Silizgawka Unji czynna. W dniu dzisiejszym czynna będzie od g. 5 popł. Silizgawka Unji w Sosnowcu.

× Heljasz nie pojedzie do Ameryki. Swego czasu podawaliśmy, że amerykański związek lekkoatletyczny, oraz związek sokolstwa polskiego zwrócili się do PZLA z zaproszeniem zawodnika poznańskiej Warty, Heljasza oraz Wajsołny na zawody lekkoatletyczne w końcu lutego o mistrzostwo Ameryki, oraz w dniu 3 marca (zawody międzyna rodowe) w Nowym Jorku.

Zarząd PZLA zgodził się zasadniczo na tę propozycję, ale na skutek niedostatecznych warunków finansowych (brak

pokrycia kosztów podróży), oraz zbyt krótki czas na pobyt w Ameryce przed startem, zdecydował się następnie na odwołanie startu. Obecnie dowiadujemy się że we wtorek rada organizacyjna Polaków z zagranicy otrzymała od konsulatu polskiego depeszę, według której związek sokolstwa polskiego zdecydował się teraz na zmianę warunków finansowych i opłaci wszystkie koszty.

Rada organizacyjna porozumiała się w tej sprawie z PZLA i związkiem związków sportowych. Ze względu jednak na zbyt krótki czas do zawodów oraz brak możliwości do treningu u Heljasza, zdecydowano ostatecznie wyjazdu tego do skutku nie doprowadzać.

czynna, bardzo śmiała i bardzo przewrotna, bez trudności opanowała mnie.

Choć to nieprawdopodobne, jednakże zakochałem się w niej, zakochałem szalenie, tak, że nawet nie zwracałem uwagi na jej bezkształtność.

Prawda, że kobiety, najgorzej wyposażone od natury, są najmniejbezpieczne, gdy czyhają na mężczyzn!

— To wielka prawda!

— Julja Derasme wywierala na mnie wpływ zupełny... Naginała mnie do swych wymagań do wszelkich kaprysów, patrzyłem tylko jej oczyma, byłem jej niewolnikiem jej rzeczą.

Po upływie czterech miesięcy, Julja oświadczyła mi, że czuje się matką.

Ucieszyłem się niezmiernie na myśl iż zostanę ojcem...

Ale wkrótce przestraszył zastąpił tę radość...

Julja dała mi do zrozumienia, że hrabstwo wypędzą ją bez litości, skoro zauważą jej stan i że ja — sprawca ziego — będę jednocześnie wyrzucony precz.

Ta przyszłość mnie przerażała, a był przecież czego.

Co się z nami obojgiem stanie, bez środków do utrzymania

Po za służbę lokaja nie umiałem nic robić, a jakim sposobem znaleźć nowe miejsce, kiedy ludzie w oko-

licy wiedzieć będą, dlaczego mnie odprawiono.

Tymczasem dni biegły za dniami.

Już dwa miesiące brakowało tylko do chwili krytycznej dla Julji.

Wtedy powiedziała mi:

Ja muszę natychmiast opuścić zamek z własnej woli, aby nie być ze wstydem wypędzona. Tobie nie nie przeszkadza pozostać.

Powtarzam panu, ta nędzna istota, owianęta mną tak zupełnie tyśiąckroć bardziej, niż mogłaby to uczynić dziewczyna dobra i ładna. Rzecz możnaby, że dała mi się napić jakiegoś szatańskiego lubczyku

Na myśl, że mam się z nią rozstać, straciłem resztę rozsądku.

Chciałem jej wynuszczyć powody, dla których opuściła zamek, z nią równocześnie, ale przerwała mi słowa i ciągnęła dalej:

— Pojań do Szwajcarii, do Grand-Sacconex. Tam odłódz słabość, a kiedy przyjdę do siebie... wyjadę do Ameryki.

Od pewnego czasu jakgdyby ją prześladowała ta myśl wyjazdu do Ameryki. Powtarzała często, że tylko w tym dalekim kraju można się dorobić majątku.

Wtedy ja zawołałem:

— Jakiś, ja miałbym sam pozostać, wolalbym umrzeć... To niepodobna.

d. s. n.

— Córka pańska ma prawo do części majątku po swej matce... Prawo to niewątpliwie jest niezaprzeczalne!.. Otóż przyszedłem do pana aby ci powiedzieć. Dlaczego dziecka nie sprowadzić do matki i nie zażądać dla niego, co mu się należy...

Więziem uczynił znów poruszenie gwałtowne i zawołał:

— Ja nie chcę nic od tej nędzniccy, ani dla siebie ani dla mej córki.. Chcę, aby Joanna, nie dowiedziała się nigdy o istnieniu tej wyrodnej matki... To wyrzut wieczny dla mnie żem w metryce zapisał Joannę, jako córkę Julji Derasme!.. Wówczas postąpiłem w urojeniu, jak za pierwszym razem kiedyś zawiñi! Dzisiaj nie mogę nawet tego zrozumieć. Joanna nie zna nazwiska swej matki i błagam Boga aby się o tem nigdy nie dowiedziała...

— Więc — zapytał Terrien — ta Julja Derasme jest taką winowajczynią

— To najohydniejsza z istot!..

Ona jest jedyną przyczyną mojej zbrodni i mojego wstydu. To dla niej ja ukrałem, dla niej stałem się fotrem!.. Smutna, bolesna historia, mój panie!.. Będę miał jednak odwagę ją opowiedzieć, aby pan dowiedział się, co to za jedna ta Julja Derasme...

— Gotów jestem wysłuchać pana z wielkiem zajęciem.

— Tę jest miejscem mego urodzenia — zaczął wieziem — stażym się za lokaja u hrabiego de Bornille, który posiada zamek w tej okolicy...

Julja Derasme była w tym domu pączką

I wtedy, jak dziś, była ułomną, de piękną z twarzy i bardzo uładą.

Ja miałem lat dwadzieścia pięć kobiety mnie nęciły... Nie myślałem jednak o Julji, ale, na moje nieszczęście, ja się jej podobałem... ona zaprzysięgała sobie, że uczyni ze mnie swego kochanka...

W dwudziestym piątym roku życia opar stawiać trudno... Pa dziew-

To chyba niemożliwe?...

Utrzymaliśmy poniższy list:

Od dnia 2 stycznia 33 zamieszkałam z dwójkiem dzieci przy ul. Czajnej 20 u k. Kocińskiego i M. Urbanińskiego, placąc czynsz zgóry 200 zł., co wynosiło 200 zł. miesięcznie, podczas gdy inni lokatorzy płaćli z takiego samego mieszkania 12 zł. Po przemieszaniu 6 miesięcy gospodarz k. Kociński, chcąc się mnie pozbyć, wspomniał ze swoim stryżem Władysławem Krawczykiem powołując mi wszystkie szyby i rozbili drzwi, że u mnie schroniła się sąsiadka wypędzona przez gospodarza z własnego mieszkania. I tak bez szyb i drzwi mieszkałam do połowy grudnia, dzieci mi się poprzecznie białym zmuszona byłam więc wzywać lekarza, a tem samem opuścić chwilowo zajmowane mieszkanie i zamieszkać poza domem, mimo tego, że czynsz miałam zapłacony i mieszkanie z rzeczami zamknięte. Gospodarz K. Kociński i M. Urbaniński, w czasie mej nieobecności, po rozbiciu okien zabitych deskami weszli do mieszkania i powynosili mi wszystkie rzeczy do komórki, w której stróż trzymał krowy. I tak za 250 zł. zostałam dzisiaj bez mieszkania i własnych sprzętów domowych. Nie chaj ta krzywda moja będzie wiadoma szerszemu ogółowi. Jednocześnie nadmieniam, że sprawa dotycząca tego mieszkania znajduje się w sądzie.

J. Kocińska.

Utrzymują stosunki towarzyskie z... małpami

Kraina kartów nad brzegami jeziora afrykańskiego

Nad brzegami jeziora Kiwn, w Południowej Afryce, mieszka najmniejszy szczep murzyński Batna.

Murzyni Batna mieszkają w małych chatkach, które budują z ogromną szybkością i wprawą. Przyglądając się z pewnej odległości tym pigmejom, ma się wrażenie, że to są małpy.

Niektóre szczepy Centralnej Afryki, twierdząc, iż Batna, spotykając szympansa na swej drodze, podaje mu rękę.

Żaden Batna nie zabije małpy. Okolice jeziora Kiwn należy do najzdrowszych w całej Afryce. Niema tam wcale moczarów, a powietrze jest czyste i zdrowe. Kraj ten nadawałby się na osiedle dla Europejczyków ze względu na łagodny klimat i nadzwyczajną urodzajność gleby. Piękna tę polać ziemi odkrył w 1894 roku znakomity uczone i podróżnik hrabia Goetzen. W pamiętnikach swych opisuje miniaturowych mieszkańców z nad brzegów jeziora Kiwn.

Murzyni Batna chodzą zupełnie nago, nie znają zupełnie uczucia wstydu. Poza swym małym wzrostem, przypominają w zupełności wszystkie inne szczepy murzyńskie: mają grube wargi, skręcone włosy i szeroki, płaski nos, zapadnięty lekko koło otworów.

Posługują się z nadzwyczajną zręcznością łukiem. Strzelając, siadają na ziemi. Choć są mali, doskonale sobie radzą.

Polują na zwierzyne zbiorowo. Niekiedy udaje im się upolować nawet słonia. Celem ich polowania na te wielkie zwierzęta jest nie mięso, a zęby, służące temu przemysłowemu szczepowi jako towar zamienny, za który otrzymują... kobiety.

Oniary

Ofiara wpłacona w filij „Expresu” Będzin.

Nie przyjęte przez księdza Banacha 50 gr., jako ofiara na dywan, przysługująca sieroty po poległych policjantach. Anna Bluszc.

DODATEK KOBIECY

O organizacjach kobiecych w Zagłębiu

Działalność związku pracy obywatelskiej kobiet.

W Dodatku Kobiecym „Expresu Zagłębia” z dnia 8 lutego b. r. w artykule p. t. „Słów parę o organizacjach kobiecych w Zagłębiu Dąbrowskiem” znalazłam mocne słowa krytyki związku pracy obywatelskiej kobiet. Autorka zarzuca organizacji, że „nie potrafiła zjednoczyć licznych kadr kobiet, że całkowicie swój wysiłek skierowała na działalność charytatywną, pozostawiając wszystko na uboczu, że nie słyszała nic o odczytach, o pogadankach dla kobiet”. Dalsze słowa krytyki wskazują na brak inicjatywy, brak umiejętności zainteresowania swoją pracą szerszych warstw.

Do takich wniosków doszła p. J. S-ka, mieszkając od szeregu lat w Zagłębiu i obserwując na tym terenie ruch kobiecy.

Może to i wina związku, że nie zbyt często i głośno reklamuje się w prasie, ale czy w przeciwnym razie ominąłby go zarzut, atakujący w tymże artykule związek pań domu za to, że zbyt często i dość głośno daje znać o sobie na łamach dzienników miejscowych. Chcąc odepierać te zarzuty, a nie być głośliwą, przed czym tak zastrzeżę się autorka artykułu, przytoczę przykładowo szereg faktów, ilustrujących choćby tylko, w ostatnich miesiącach pracę związku.

1) Organizacja nasza bynajmniej nie ogranicza się do działalności charytatywnej, a przede wszystkim podejmuje pracę wychowania obywatelskiego w świetlicach. W ostatnim czasie na terenie Sosnowca referat wychowania obywatelskiego zorganizował pięć świetlic, z których trzy zrzeszają dziewczęta bezrobotne, jedna przeznaczona jest dla starszych kobiet, a jedna dla dzieci (bliższe szczegóły w Nr. 344 „Expresu Zag.”).

2) Referat wytwórczości gospodarczej urządził w okresie przedświątecznym Bożego Narodzenia wystawę prac (ozdoby choinkowe, wyroby trykotarskie, bielizna, hafty), wykonanych w świetlicach przez młodzież bezrobotną („Expres Zagłębia” nr. 344 — Bazar Zw. Pr. Obyw. Kobiet).

3) Referat opieki nad matką i dzieckiem, realizując swój program wychowawczy, organizuje stale w czasie wakacji letnich i feryj zimowych kolonie i półkolonie dla dzieci.

4) Dla członkin swoich na t. zw. zebrań miesięcznych zarząd związku przygotowuje odczyty z dyskusją, poruszające najbardziej żywotne zagadnienia z życia politycznego, społecznego, gospodarczego jak np. o pożyteczne narodowej, ustawa samorządowa, nowa konstytucja, sprawozdania ze zjazdu, informujące o najważniejszych postulatach kobiet.

5) Żywy udział bierze związek w uroczystościach państwowych, organizując akademie, czy to w dniu 11-go listopada, czy też ostatnio w dniu imienia prezydenta Rzplitej.

6) Powstanie czterech nowych oddziałów w Niwce, Czeladzi, Miłowicach i na Piaskach w czasie od maja ub. roku do stycznia b. r., świadczy o zainteresowaniu naszą organizacją szerszych warstw kobiecych, na co wskazuje również stały wzrost liczby członkin na terenie Sosnowca.

Omówiłam narazie pracę oddziału sosnowieckiego o pracach zrzeszenia powiatowego i oddziałów mu podległych, a przecież na terenie Zagłębia istnieją jeszcze analogiczne oddziały w Dąbrowie, Będzinie, Zawierciu, rozwijające również intensywną działalność.

J. Baciówna

Rady i wskazówki

Trzeba walczyć z octem

Ocet jest stanowczo szkodliwy dla zdrowia. Drażni błonę śluzową żołądka, zakwasza ustroj i sprawia zaburzenia w trawieniu. I choć znamy wiele kwasów w kuchni, starym, niewykorzystanym jeszcze zwyczajem, używamy przeważnie kwasu octowego.

Kto nie może się odzwyczaić zdanym sposobem od octu, to niech przynajmniej wybiera ocet owocowy i strzeże się octu zafalowanego kwasem siarkowym lub solnym.

Naczelne miejsce pomiędzy kwasami zajmuje kwas cytrynowy. W cytrynie znajduje się on razem z cukrem i olejkiem lotnym i stąd pochodzi jego szlachetny zapach i smak, zwłaszcza w owocach dojrziałym. Niedojrzałe cytryny są mniej wartościowe, ale można je upiec i sok następnie wycisnąć naciętą dziurką.

Sok cytrynowy prócz wartości smakowych ma jeszcze bardzo wiele innych zalet. Podnosi on strawność potraw jaski, oraz godzi się ze wszystkim innymi potrawami. Poza tym za pomocą gniciu potraw w przewodzie pokarmowym.

Przyczyną tych wartości stanowi tu fakt, iż kwas cytrynowy przedko się spala w ustroju na kwas węglowy, więc nie zakwasza organizmu. Inne kwasy też się spalają, ale trudno, mogą zatem spowodować kwasicę.

PASZTET POSTNY Z JAJ.

Kilka suszonych grzybków, dobrze obmyć, ugotować i posiekać drobno; również posiekać mięso z ugotowanej ryby, jedną całą cebulę; wszystko to razem zmieszać i przesmarzyć na maśle. Ugotować 6 jaj na twardo, przepolować ostrożnie skorupy, wyjąć z nich jajka, posiekać, dodać dwa surowe jajka, zmieszać z resztą masy posolić i po pieprzyć. Farszem tym dobrze zmieszać nym nadzicie skorupy od jaj, złożyć je na półmisek, resztę farszu ułożyć obok, polać wszystko zarumienionym masłem i obsypać trochę bułeczką.

Półmisek obłożyć wokół paskiem (grubym na palec) francuskiego ciasta i wstawić do gorącego pieca. Podając polewa się masłem.

NALESNIKI Z CIEŁECĄ WATRÓBKĄ.

Watróbkę ciętą oczyszczoną z błonki udusić w rondelku. Potem ją usiekać zmieszać z drobno posiekaną cebulką, pieprzem, goździkami i angielskim ziele. Następnie usmażyć kilka naleśników (ciasto zupełnie bez cukru) po smarować rondel masłem, obsypać tartą bułeczką, ułożyć naleśnik na to farsz, potem naleśnik, farsz na wierzchu itd. na wierzchu naleśnik. Rondel wstawić do gorącego pieca na pół godziny.

Feljeton o modzie.

PODMUCHY WIOSNY.

Doprawdy, to jest charakterystyczne, że każda kobieta z chwilą, gdy skończył się karnawał, mimo, że zima wciąż jeszcze trwa, marzy o wiosnie. I może mniej o tej wiosnie w przyrodzie, o słońcu, zieleni, ale o wiosennym kapeluszu, płaszczu, kostjumie. Bo każda nauczająca pora roku, to dla pani poważna kwestja nowych strojów, nowych wydatków, nowych zmartwień na temat „ja nie mam co na siebie włożyć”. A z każdej strony czyha na panią pokusa — z każdej wystawy uśmiecha się elegancki kapeluszik, torebka, rękawiczki, wdzięczy się modna, twarzowa tkanina, kusi przepiękny model wieczorowej sukni.

A przecież tak niewiele z tych cudów jest dostępnych dla przeciętnych pań. Skąd wziąć pieniędzy na te piękne stroje. Rozpacz ogarnia, gdy się widzi tyle pięknych rzeczy, których może nigdy się nie włożyć...

Nie, nie należy rozpaczować z tego powodu. Zapewniam panie, że to się na nic nie przyda. Lepiej będzie, jeśli pani rozejrzy się wśród nowości i pomyśli nad tem, co by sobie ładnego, a praktycznego i taniego kupić, czemby się odświeżyć, nie nadszarpnąwszy ustalonego budżetu. Bo rzeczywiście zorientowanie się wśród powodzi nowości nie należy do rzeczy łatwych. Jedne przemijają bardzo szybko, nieledwie po miesięcznym triumfie, inne zaś przyjmują się na czas dłuższy.

Właśnie chodzi o to, aby wybrać to, co utrzyma się przez czas dłuższy. Bo na „krzyki” sezonu trudno sobie pozwolić. A przecież nie należy do rzeczy przyjemnych paradowanie przez kilka miesięcy w tem, co już nikt nie nosi, a co nawet jest już trochę śmieszne.

Więc pierwszy warunek: unikajmy wszelkich fantazyjnych płaszców, kostjumów, wybierając proste angielskie. Nie znaczący to, żebyśmy miały mieć niemodne okrycia. Zasadnicza modna linja musi być zachowana. A więc w kostjumie: albo żakietek bardzo króciutki, albo też trzyćwierciowy (prawie do kolan). Tendencja do poszerzania ramion trwa nadal. W płaszczach obowiązują, tak jak w roku zeszłym szerokie klapy. Welny płaszczyk grube, puszyste, jasne, albo w kratę.

Bluzki z piki, które będą bardzo modne do kostjumów, są bardzo szczęśliwym pomysłem. Pozwólą każdej pani na świeży i miły wygląd. Jeżeli pani sprawia sobie kostjum i zostanie się kawałek materjału, można z niego zrobić kapeluszik (najlepiej małą czapkę), jeżeli pani chce być bardzo modna, to proszę sobie wybrać fason zezola. Bardzo ładnie też wygląda torebka z tegoż co i kostjum materjału. Można ją sobie zrobić samej.

Wiosenny płaszcz, zwłaszcza, jeśli mamy go bez futra, bardzo przystroja barwny szalik. Można go zrobić z cienutkiej barwnej welny sztydelkiem, lub też z wzorzystego jedwabiu. O ile są różne kawałki jedwabiu, pozostałych z sukien, bluzek i t. p. dadzą się one doskonale zużyć kawałkami na szalik. Kawałki w ładny, gustowny sposób można połączyć mierzka.

Trzeba zaznaczyć, że gwałtownych zmian niema. Nie mamy zatem zmartwienia o model jesienny czy wiosenny z ubiegłego roku, że będzie niemodny.

J. P.

Nr. H. O. 234.

OGŁOSZENIE

Na mocy art. 65 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o zapobieganiu upadłości z dnia 23 grudnia 1937 r., Wydział Handlowy Sądu Okręgowego w Sosnowcu zawiadamia, że na skutek podania Wincentego Rubika, Felicji Pawlak, Wacława Mroczka, Władysława Marzęckiego, inż. Jana Marjana Przędzieckiego, Pawła Wrzesińskiego, Heleny z Matłów, zam. Lewandowskiej, Jana Barana i Jana Barczyńskiego o unieważnienie układu zapobiegawczego, wyznaczona została rozprawa w dniu 23-go marca 1934 r. o godzinie 10-tej w celu ustalenia, czy Spółdzielczy Bank Zagłębia z ogr. odp. w Sosnowcu, wykonuje zobowiązania ojęte układem zapobiegawczym, zatwierdzonym przez Sąd w dniu 21 października 1933 r.

Na powyższą rozprawę mogą zgłosić się wierzyciele, oświadczyć lub przez swego pełnomocnika.

Sosnowiec, d. 15 lutego 1934 r.

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Sosnowcu rewiru I-go, urzędujący w Sosnowcu przy ul. Dęblinskiej pod Nr. 7 na zasadzie art. 679 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 26 marca 1934 r. o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń Sądu Grodzkiego w Sosnowcu odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji nieruchomości miejskiej składającej się z placu i budynków mieszkalnych położonej w Sosnowcu, przy ul. Głowackiego, powiecie będzińskim, województwie kieleckim zapisanej w tabeli likwidacyjnej, oznacz. polic. Nr. 3, obejmującej powierzchnię 360 km. sążni czyli 1617 mtr. kw., która stanowi własność Łaji Marji Ingster w jednej niepodzielnej połowie i Chai Ingster Joachima Lewka Ingstera i Faigli Lichtansztajn i Wolfa Ingstera w drugiej niepodzielnej połowie. Nieruchomość ta ma urządzoną księgę hipoteczną w Sosnowcu Nr. rep. hip. 1073.

Powyższa nieruchomość została oszacowana na sumę zł. 56.339 55. Sprzedaż zas rozpocznie się od ceny wywołania t. j. od kwoty zł. 42.254 60.

Licytant przystępujący do przetargu powinien złożyć rekojmię w gotówce w kwocie zł. 5.633 95 albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych, instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich, i że papiery wartościowe przyjęte będą w wartości 3/4 części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacji, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne; że prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcę bez zastrzeżeń jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji. że w ciągu ostatnich 2-ech tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie.

Sosnowiec, dnia 15 lut. 1934 r.

Komornik
(podpis nieczytelny).

Do akt Nr. Km. 49 — 1934 r.

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Sosnowcu IV-go rewiru, Kazimierz Muszyński zamieszkały w Sosnowcu przy ulicy Sienkiewicza Nr. 7, na mocy art. 602, 603, 604 K. P. C. ogłasza, że w dniu 6 marca 1934 r. o godzinie 11-iej (nie później jednak niż w dwie godziny) w Sosnowcu przy ulicy Sienkiewicza nr. 10 odbędzie się w I terminie sprzedaż z przetargu publicznego towarów składających się z kakao i platków owianych oszacowanych na łączną sumę zł. 600, na zaspokojenie wierzytelności P-wa Ubezpieczeń „Port”.

Powyższe ruchomości oglądać można pod wskazanym adresem w dniu licytacji.

Sosnowiec, dn. 14 lutego 1934 r.

Komornik W. MUSZYŃSKI

REKLAMA JEST DŹWIGNIĄ
HANDLU!

Obfity połów

Obrazek z jednego z holenderskich portów rybackich po przybyciu kutra rybackiego z połowu

KINO ZAGŁĘBIE
dawny Kino-Teatr „Udziałowy”

Dziś premiera
Jasnowłosa sen
Przepiękny film z LILJANĄ HARVEY i HENRY GARAT

Następny program
TUNEL według powieści KALLERMANN

KINO PALACE

Dziś film polski
Wyrok życia
Wielki dramat serc
Protest przeciw niesprawiedliwości wobec kobiet i obrona uwiedzionych dziewcząt.
W rolach gł.:
Najnowsza sława polskich scen Irena Eichlerówna i bohaterka „Dziewcząt w mundurkach” Jadzia Andrzejewska.

Wkrótce: „Rakoczy marsz” repertuarowy film węgierski.

KINO EDEN
SOSNOWIEC
Dęblinska 4
tel. 10-95.

Dziś i dni następne
Najwybitniejszy sukces amerykański, wersja francuska MAURICE CHEVALIER
oraz jego nowa partnerka JACQUELINE FRANCEL
w potężnej komedii muzycznej p.t.
„Piękne jest życie”
Nadprogram TYGODNIK PARAMOUNTU
Dla młodzieży dozwolony
Pocz. o godz. 4, w niedzielę o 2.00

Do akt Nr. Km. 69 — 1934 r.

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Sosnowcu IV-go rewiru, Kazimierz Muszyński zamieszkały w Sosnowcu przy ulicy Sienkiewicza Nr. 7, na mocy art. 602, 603, 604 K. P. C. ogłasza, że w dniu 27 lutego 1934 r. o godzinie 10-iej (nie później jednak niż w dwie godziny) w Sosnowcu przy ulicy 1-go Maja nr. 10 odbędzie się w I terminie sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości składających się z mebli, oszacowanych na łączną sumę zł. 630 na zaspokojenie wierzytelności Majera Rubina Lanemana.

Powyższe ruchomości oglądać można pod wskazanym adresem w dniu licytacji.

Sosnowiec, dn. 20 lutego 1934 r.

Komornik W. MUSZYŃSKI

Matki!

Zadajeje w aptekach i skład. apt. hygieniczn. przyssypki dla dzieci

Puder „Dzidzi”

z (kogutkiem)

utrzymującej ciało dziecka w zdrowiu i czystości.

KURNO
i SPRZEDAŻ

PLAC budowlany, dwa fronty na Świdli sprzedam. Wiadomość ul. Wapieska w sklepie Rokity.

MEBLE otomany, materace, kozetki, tapczany własnego wyrobu na dogodnych warunkach polecają Bracia Andrzejczak, Sosnowiec, Nowopogońska 17.

ADA

mydło do prania i mycia, delikatne się nie pieniące się do twardej i miękkiej wody. Sprzedaż w Fabrycznym Składzie „Ada” Modrzejowska 30, Hale Remontu.

PLAC przy szosie sprzedam. Wiadomość w sklepie Pierchali na Małym Zagórze.

ZGUBIONE
DOKUMENTY

ODULINSKI ALEKSANDER zgubił legitymację bezrobocia, wydaną w Sosnowcu.

ZIEBA JAKOB zgubił legitymację dla sy chorych laskawy znalazca zwrócić Sosnowiec, Wia Stwosza 3.

UNIEWAZNIA się zgubioną legitymację nr. 568, wydaną na nazwisko Marji Zagrodzkiej przez fabrykę „Granat” w Kielcach.

ZAWODNY WINCENTY zgubił dowód osobisty, wydany w Będzinie i książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Będzin.

ROŻNE

Do stu procentowego

pewnego zysku przyjmij współnika solidnego, posiadającego 5000 złotych gotówki, lub poręczenie bankowe. W obecnych czasach interes bez ryzyka. Walek: współpraca konieczna bezwzględna uczciwość w handlu. Zgłoszenia osobiste do 25 b. m. Dąbrowa Górnicza, Konopnickiej 3 m. 10 godz. 5-8 wieczorem.

PRZYGOTOWUJE DO EGZAMINÓW AKTORSKICH Min. W. i O. P. na rok 1934. Zgłaszać się Teatr Miejski Sosnowiec, Mikołajewski.

B. Felczer

Szpitala Skórno — Wenerycznego Sw. Łazarza w Warszawie H. Rudziński, Dąbrowa Górna, Kościuszki 2. Godziny 18 — 20.

BIAŁE TYGODNIE

w Magazynie Bławatnym

M. Kępińskiego

w Będzinie. Najniższe ceny uwidocznione w oknie wystawowym

SKLEP do wynajęcia Sosnowiec, ul. Targowa róg Modrzejowskiej. Wiadomość u gospodarza Abramczyka.